

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2843

★

Marti 3 Iulie 1956

★

8 pagini 25 bani

Tineri și tinere!

Au început primele întreceri din cadrul campionatului republican de poliathlon G. M. A., întreceri care se adresează în special celor care poartă insigna G. M. A.

Participați cu toții la aceste întreceri. Ele vă deschid drumul spre măiestria sportivă.

Astăzi după-amiază la Mannheim Echipa feminină de handbal a R. P. R. întâlnește echipa Franței

După ce a pășit „cu dreptul” în campionatul mondial feminin de handbal, învingând echipa Austriei, una din favoritele acestei competiții, reprezentativa noastră mai are de jucat în cadrul seriei un singur meci: cu echipa Franței. În cazul unei noi victorii, jucătoarele de handbal din echipa R. P. Romine se vor califica pentru meciul final, pentru întrecerea care va decide echipa campioană mondială.

Dar înainte de a vorbi despre finală sintem astăzi în măsură să aducem o serie de amănunte, privind participarea echipei noastre la actuala ediție a campionatului mondial feminin de handbal. Este cazul să subliniem în primul rând primirea călduroasă care a fost făcută delegației noastre la sosirea în Franckfurt, unde jucătoarele din echipa R. P. Romine au fost întâmpinate de reprezentanți ai Federației Internaționale de Handbal și ai federației de handbal din R. F. Germană, de numeroși ziariști, antrenori și sportivi.

Lotul sportivelor noastre este găzduit în localul școlii de sport din Edenkoben, localitate așezată într-o pitorească regiune, pe valea Rinului.

Antrenorul Constantin Popescu, ne-a comunicat la telefon că în meciul cu Austria reprezentantele noastre au jucat sub valoarea lor normală. Explicația acestei comportări constă și în faptul că jucătoarele nu și-au putut face încălzirea în bune condițiuni — pentru acest lucru a fost prevăzut un timp prea scurt — dar ea se datorește în cea mai mare măsură emolivității cu care jucătoarele noastre au început meciul. În prima repriză, înaintarea și în special Victoria Dumitrescu, a ratat nenumărate ocazii clare de gol. Deși în faza finală ajungeau în poziție favorabilă de a înscrie, jucătoarele noastre ratau ocazie după ocazie. Abia după pauză, când emoția a fost depășită, formația noastră și-a făcut jocul obișnuit, întrecând sub toate aspectele echipa adversă.

Revenind la meciul pe care e-

chipa noastră îl va susține astăzi după amiază împotriva echipei Franței, trebuie să spunem că el se anunță oarecum mai ușor, mai ales prin faptul că reprezentantele noastre și-au făcut „rodajul” în competiție, ceea ce va elimina desigur emotivitatea care le-a provocat destule „necazuri” în primul meci. Partida se va disputa în orașul Mannheim și va fi arbitrată de Bertil Westblod (Suedia).

Echipa Franței are un palmares bun și cea mai ilustrativă „carte de vizită” a acestei formații este excelentul rezultat (5-6) obținut în fața formației R. F. Germane, care în treacăt fie spus, la primul meci din cadrul campionatului mondial (cu R. P. F. Iugoslavia) a lăsat o excelentă impresie. De asemenea, reprezentantele Franței au învins anul trecut Olanda cu 3-0 și au cedat la limită pe teren propriu în fața echipei R. P. F. Iugoslavia. Deci, astăzi după amiază nu vom avea în fața o echipă oarecare, însă în orice caz o echipă mai slabă decât aceea a Austriei.

Jiri Skobla
a stabilit

un nou record european
la aruncarea greutății

■ Cu prilejul unui concurs internațional desfășurat la Berlin, cunoscutul atlet cehoslovac Jiri Skobla a stabilit un nou record european la aruncarea greutății cu rezultatul de 17.57 m. (vechiul record: Jiri Skobla — 17.54)

■ În vederea „Spartachiadei” popoarelor Uniunii Sovietice pe stadionul Dinamo din Moscova s-a disputat un interesant concurs atletice de verificare. Cu această ocazie Igor Kașkarov a trecut stacheta pusă la 2 m. 08, stabilind un nou record mondial. (Vechiul record: I. Kașkarov. — 2,07 m.). În același concurs Vl. Kuș a realizat pe 10.000 m., cel mai bun timp mondial al anului: 29:01.8 (cu vânt în față). Alte rezultate: greutate b.: Fedorov 16.59 m., 10 km. marș: 43 min. 8 (rec. mondial), 100 m. f.: Pisareva 11 sec. 8, disc f.: Poncmareva 51 m. 09

A lături de toți tinerii patriei noastre, sportivii au urmărit cu un deosebit interes lucrările celui de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor, eveniment în cinstea căruia s-au întrecut cu entuziasm în competițiile anume organizate.

Iată, în clișeu, ștafeta care a adus Congresului salutul tinerilor sportivi.

Două zile de sărbătoare sportivă în Orașul Stalin

ORAȘUL STALIN, 2 (prin telefon de la subredacția noastră). — La numeroasele manifestații sportive, organizate în orașul nostru timp de două zile, cu prilejul primului festival al tineretului din regiunea Stalin au participat peste 2000 de sportivi. Pe estrade, ca și pe terenurile de sport, a domnit același entuziasm, caracteristic tineretului, ca o dovadă a dragostei cu care a fost întâmpinat de către tinerii din regiunea noastră cel de al II-lea Congres al U.T.M. Întrecerile la cele 11 discipline sportive au fost deosebit de disputate, selecționatele celor opt raioane și trei orașe (Orașul Stalin, Sibiu și Medias) luptând cu multă ardoare pentru a obține locuri fruntașe.

Întrecerile de atletism au fost dominate de atletii din Orașul Stalin, din rândul cărora s-au evidențiat: Moarcăș și Cristoloveanu 11.8 sec. (pe 100 m.); Klimer 13.5 sec. (100 m fete) și Lichen 2:38.2 (pe 800 m fete). Ca și la atletism, la tenis de masă întrecerile au fost câștigate tot de sportivii din Orașul Stalin. Au ieșit învingători Emil Leb în proba de simplu bărbați și Angela Sandu la simplu femei. Și la fotbal partidele au fost drze. În finală s-au întrecut echipele Orașului Stalin și raionului Făgăraș. Partida a revenit, după prelungiri, reprezentativei Orașului Stalin cu scorul de 2-1 (1-0, 1-1), prin punctele marcate de Radu și Pavelescu și, respectiv, Palfi, din 11 m. La box s-au disputat trei reunituri (două de calificare și una finală). Cei mai buni s-au dovedit boxerii din Orașul Stalin și Sibiu, care au cucerit majoritatea întrecerilor.

La handbal, victoriile, atât la fete cât și la băieți, au revenit echipelor Orașului Stalin. Întrecerile de gimnastică au fost câștigate

la băieții de echipa Orașului Stalin cu 314,45 pt., iar la fete de echipa orașului Sibiu cu 300,15p. La volei, în întrecerile masculine a învins echipa Orașului Stalin, iar la fete formația raionului Tîrnăveni. Întrecerile de tir, la care au participat 11 echipe reprezentative de orașe și raioane, au revenit la băieții orașului Sibiu cu 472 p., iar la fete Orașului Stalin cu 445 p. În clasamentul general pe primul loc s-a situat echipa Orașului Stalin cu 899 p. În proba individuală victoria a revenit la băieții lui V. Diebol din Sibiu, care a obținut 245 puncte, iar la fete, lui R. Bolesch din Orașul Stalin cu 232 p.

Deosebit de apreciate au fost și demonstrațiile de aeromodelism, motociclism și căldrie, care au încheiat acest reușit festival sportiv.

D

in momentul în care cobori din tren la Predeal sau la Călimănești, la Vasile Roașă sau la Slănicul Moldo-

vei, în oricare dintre pitoreștile stațiuni balneo-climaterice ale țării, ai impresia că pășești într-o lume aparte, într-o lume a odihnei. Pe străzi, oamenii merg agale, de parcă timpul și-ar fi pierdut pentru ei o parte din valoare. Pe plaje sau pe terasele vilelor, oamenii stau întinși comod în sezlonguri, cu o carte în mână sau, pur și simplu, cu privirile așintite undeva într-un punct nedefinit, urmărind cine știe ce gânduri fugare. Chiar și cele mai pasionante discuții poartă o amprentă de calm, de deșindere, de voce bună... În general, ai impresia că ai pătruns într-o lume filmată cu încetinitor și un operator original.

Și totuși, sint locuri și momente în care această impresie dispare. Nu ai decât să-ți porți pașii pe urmele unui grup pornit în excursie spre „Trei Brazi”, în împrejurimile Predealului sau spre „Cascada” din apropierea Slănicului, să intri pe un teren de volei din Tușnad sau să poposești la baza nautică de la Mamaia, pentru ca să vezi mișcările lente, gesturile reținute și vocile calme transformându-se, ca prin minune, în freacă tineresc, în activitate intensă. Oamenii par să fi uitat că au venit la odihnă: urcă neobișnuit, cîntă, se strigă cu cele mai... tiroleze triluri, joacă volei sau vislesc cu energia omului care luptă pentru cel mai înalt titlu. Și, curios lucru, efortul depus, departe de a-l epuiza, îi face să revină la vile reimprospătați, bine dispuși, gata să reia totul de la capăt, a doua zi. Ba, mai mult, cei care au făcut aci prima cunoștință cu sportul, îi jură prietenie veșnică...

Fără să vrei, gîndu' te poartă cu cițiva ani în urmă, cînd cețățeni animați de cele mai bune intenții, dar inarmați cu prea puțină pricepere, spuneau oamenilor muncii veniți în stațiuni: „Ați venit la odihnă, odihniți-vă!” În numele acestui „principiu”, viligiaturisti din multe serii s-au pomenit „fintuiți” într-un repaos forțat și nedorit, după lunile de muncă intensă, de activitate care le soli-

Sportul — prieten drag al oamenilor muncii veniți în stațiunile de odihnă

În decorul minunat al munții lor, o partidă de șah, volei sau tenis de masă este oricînd prilej de reconfortare.

cita clipă de clipă, toate forțele fizice și psihice. Un astfel de repaos absolut aducea cu sine, foarte repede, cea mai cumplită plictiseală. Din fericire, acest „principiu” a fost repede detronat și, în

ultimii ani, oamenii muncii veniți la odihnă au găsit nu numai o vilă confortabilă, o masă consistentă și, eventual, din cînd în cînd, cite un spectacol, ci și o tumultuoasă viață cultural-sportivă care a izgonit plictiseala — dușmana adevăratei odihne — din cele mai multe stațiuni. Cei care și-au petrecut concediile în vara trecută în stațiunile de pe Valea Prahovei nu vor uita așa de repede minunatele excursii la care au luat parte, după cum cei care și-au bronzat corpurile la soarele Mamalei păstrează și astăzi, cu drag, trofeele câștigate în numeroase concursuri de înot și canotaj organizate în această stațiune. Iar conducerile celor mai multe stațiuni au înțeles lucrul cel mai important: după luni de zile de efort susținut oamenii nu au nevoie de un repaos absolut, ci de o odihnă activă, în care literatura și arta, cultura și sportul trebuie să-și dea mina pentru a contribui la reconfortarea celor veniți în concediu. Chiar și în casele sanatoriale, anumite exerciții fizice efectuate după indicația medicului fac adevărate minuni în combaterea diverselor afecțiuni...

...Iar în vara aceasta, trenurile aduc în stațiunile de la munte și de la mare alte mii și mii de oameni ai muncii, veniți la odihnă, de pe întreg cuprinsul patriei. Ei și-au propus să se bucure de fiecare zi, de fiecare clipă petrecută în stațiune, să doarmă, dar să și citească, să se odihnească, dar să facă și sport. Tovarăși din conducerea stațiunilor, responsabili sportivi, ajutați-i să-și realizeze această intenție. Chemați-i pe terenuri de sport bine amenajate, în concursuri bine organizate, în toate ramurile de sport, puneți-le la dispoziție materialele și echipamentul strict necesar.

Veți fi, fără îndoială, surprinși de rezultatele obținute. Iar scrisorile care vă vor veni apoi, din toate colțurile țării, de la oamenii care au găsit în stațiunea pe care o conduceți forțe noi de muncă, vă vor da deplina satisfacție că ați făcut o treabă bună!

590456

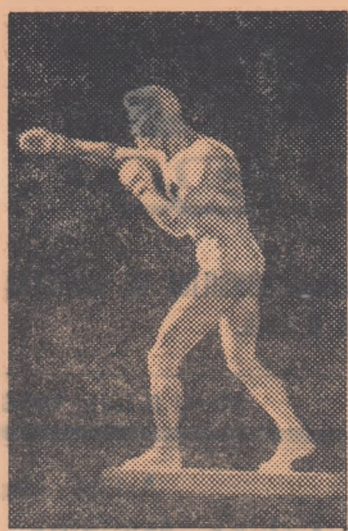
„Boxerul” lui C. Iordache în discuția... boxerilor

Sculptorul C. Iordache nu este de loc străin lumii sportive. Odiñoară campion de box la Brăila, atlet, înotător și turist, iar acum spectator entuziast al manifestațiilor sportive mari și mici, pe care le „trăiește” în înțelesul deplin al cuvintului, el și-a fixat printre preocupările sale de seamă problema reflectării sportului în arta plastică. Privit cu ironie la început, pentru cetezanța de a fi atacat o temă „minoră”, deși în mod tacit se recunoștea că sportul în sine, viața stadioanelor, reprezintă un material plastic demn de luat în considerație, C. Iordache a perseverat pe acest drum, perfecționându-și neîntrerupt mijloacele de creație și găsind teme mereu mai sugestive.

Bustul „Ion Moina”, „Aruncătoarea cu discul”, „Aruncătorul cu grenada”, „Alergător” (lucrat în colectiv cu Ernest Casnovski și Panait Tudor), basorelieful „Meci de handbal” și „Meci de rugbi” (în colaborare cu Panait Tudor), „Fotbalistul”, „Gimnasta” (pentru care i-a servit ca model Elena Leuștean) și — în sfârșit — bustul „Ion Söter”, prezentat la recenta expoziție interregională de pictură, sculptură și artă grafică, acestea sînt cîteva dintre sculpturile cu temă sportivă ale lui C. Iordache, care i-au jalonat drumul spre maturitatea artistică, aducîndu-i bimeritatele aprecieri ale criticii plastice ca și ale masei de sportivi care îl consideră pe sculptorul îndrăgostit de sport ca pe unul „de-ai lor”.

Munca sa de aproape 10 ani, închinată în cea mai mare parte găsirii unui permanent izvor de inspirație în viața sportivă, reprezintă o îndreptățită justificare a preferinței pe care sportivii o acordă sculptorului C. Iordache.

L-am întilnit pe C. Iordache, serile trecute, în jurul ringului de box de pe stadionul Dinamo. Acolo mi-a arătat cîteva dintre fotografiile care înfățișează ultima sa lucrare: macheta statuii

Două imagini ale „Boxerului” — cea mai recentă lucrare a sculptorului C. Iordache.

„Boxerul”. Atras de frumusețea plastică a subiectului, m-am gândit să prezint cititorilor această nouă operă a lui C. Iordache. Și pentru a oferi acestei prezențări un cadru inedit, am socotit cu cale să aduc lucrarea aceasta în discuția celor care i-au folosit lui C. Iordache drept... sursă de inspirație. S-au reunit astfel, la redacția noastră, în jurul machetei „Boxerului”, maestrul sportului Eustațiu Mărgărit, antrenor de stat pentru box, campionul republican Albert Blank, antrenorul Luca Romano, boxerul de primă categorie Dumitru Adam, arbitrul Ion Firu și dr. Grigore Lăzărescu, președintele subcomisiei medicale din comisia centrală de box. Bine înțeles, n-a lipsit nici autorul, care a dat explicații, a discutat în adîncime propunerile criticii de... circumstanță și s-a bucurat de interesul major pe care „Boxerul” la stîrnit în rândurile... boxerilor.

Cu ce s-a soldat în fond această reuniune? Maestrul sportului Eustațiu Mărgărit a subliniat, cu vădită incitare, că poziția boxe-

rului este perfectă, denotînd o aprofundată cunoaștere a tehnicii celei mai avansate.

El consideră că boxerul este just proporționat, cu un mic... amendament: coapsele ar trebui puțin îngroșate. O obiecție importantă — însușită pe loc de C. Iordache — a fost aceea privitoare la felul în care este trimisă lovitura. Mărgărit a opinat că lovitura să fie adusă mai spre interior, în direcția bărbiei, iar cotul sting, care blochează regiunea plexului, să fie adus mai aproape de corp. Albert Blank a susținut că, lovind astfel, boxerul rămîne descoperit. De asemenea, campionul nostru la categoria mijlocie a fost de părere că poziția capului este mai curînd cea din gardă decît cea din plin efort. Expunîndu-și punctul de vedere, Luca Romano a arătat necesitatea ca umărul și bărbia să fie mai cambrate, iar pumnul care blochează să fie mai bine închis și adus mai spre interior. Dumitru Adam a fost de părere că răsucirea trunchiului nu este destul de evidentă și că brațul drept, care lovește, este prea depărtat de maxilarul drept. El a făcut și propunerea ca statuia să se numească „Directa de dreapta”, pentru că ea reprezintă în amănunțime tocmai o astfel de lovitură. Arbitrul Ion Firu a opinat pentru o ușoară aplecare a pumnului care lovește, pentru ca lovitura să fie perfect reglementată (ah, arbitrii!), iar dr. Gr. Lăzărescu l-a sfătuit pe sculptor să înlăture acele detalii care dau impresia de forță în dauna sa pleji. Susținînd că, la box, fiecare grup de mușchi este „lucrat” în parte, el a opinat pentru găsirea unui echilibru mai just între toracele — foarte dezvoltate — al boxerului și picioarele acestuia.

Noua lucrare, încă inedită, a lui C. Iordache a primit astfel „botezul” unei critici de... specialitate. Este neîndoielnic că ea va folosi autorului pentru îmbunătățirea acestei valoroase opere, inspirată din lumea afit de interesantă a „sportului cu mînuși”.

MARIUS GODEANU

Despre o „tripleță” pe cale de dispariție x)

De cînd, pe o ramură a literaturii noastre a apărut în aceste zile primăvara un mugure care — sperăm — va crește și din care se va dezvolta, se va coace un fruct nou: literatura de inspirație sportivă. În lumina frământărilor și a apelurilor adresate scriitorilor de ași îndrepta privirile și spre această literatură a vîștii ne bucură apariția romanului sportiv al tînarului scriitor Eugen Barbu, „Tripleta de aur”, din care „Sportul popular” a publicat nu de mult un fragment. Această primă lucrare de mare întindere cu subiect sportiv a fost primită cu interes de numeroșii iubitori ai sportului din țara noastră, interesați care, după lectură, s-a transformat în mulțumirea pe care o încercăm ori de cîte ori citești o lucrare valoroasă. Cînd spunem aceasta, ne referim în special la vioiciunea cu care Eugen Barbu conduce dialogul personajelor sale. Dialogurile, îndeosebi cele la care participă Moșă Mariankovi, sînt pline de vervă și căldură întoarcă paginile una după alta, fără să-și dea seama că se apropie de sfîrșitul volumului.

Intr-adevăr, Moșă Mariankovi este personajul cel mai bine realizat, pe care cititorul îl intuiește cu ușurință, deși se pare că eroiul principal este Luca, noul antrenor de fotbal al echipei „Steana”. În fond, cine sînt cei din „tripleta de aur”? Mulți se vor gândi poate la vechile glorie ale fotbalului nostru. Nicî, decît „Tripleta de aur” a trăit în perioada de transformare a sportului nostru, perioada de care se ocupă lucrarea și mai trăiește încă pe ici pe colo, în destule colective sportive și reformate din „Le știe”, „Nici Vinzare, bună” și „Inimă de pînărie”. La aceste pomele rămîind trei jucători de fotbal, indivizi suspecti, care avuseseră și alte „ocupatii” înainte de a găsi o „vacă de muls” la „Steana” și care nu se sfîșesc să declare că sînt jucători profesioniști avînd o comportare „demnă” de familia din care decădă „că fac parte. De altfel, „fără două miare și un costum de joale” nu vor să mai joace. Alături de ei, Mucal, Fox-Mo, victone, Fane Mahomed, Gică

Marafet și alții alcătuiau o familie care trăia numai pe la circumstața lui Văduva, cărora Mangiru, directorul silozului de care aparținea echipa și Moșă Mariankovi, președintele colectivului sportiv, oameni bine intenționați, dar care nu știau cum să se comporte în fața lor și cum să li se impună, le creau toate „condițiile”. În mijlocul acestei adunături vine Luca, noul antrenor. Se izbește la început nu numai de îndărătnicia acestor fotbaliști influențați în special de cei ce alcătuiau „tripleta de aur” și lăsați în plata domnului de Petrescu III, vechiul antrenor, dar și de directorul Mangiru, care, ca să scape echipa de retrogradare din divizia B, nu se sfîșie să „pună pile” la „fedație”, să „cum-pere” un meci. Mangiru are în el toate caracteristicile „druke-rajului” care face orice pentru echipa sa. Rînd pe rînd Luca își apropie pe cei mai mulți dintre jucători, doar „tripleta” rămîind să privească de la distanță. Și aceștia, vîzînd că de la colectiv nu mai... „pică nimic” și că nimeni nu se sperie de amenințările lor că pleacă în altă parte, catadixesc pînă la urmă să se alăture celorlalți, care fuseseră atrași și care lucrau deja în producție.

Volumul lui Eugen Barbu (de fapt un fragment din romanul „Unsprezece” care este în pregătire), se oprește aici. Așa cum am mai arătat, personajul cel mai bine creionat este înțelesul Moșă Mariankovi. Nu greșim dacă afirmăm că paginile în care acesta își deapănă amintirile de mare jucător sînt de o vervă scripitoare, care dovedesc talentul și „vîna” de scriitor a tînarului prozator, a cărui apariție în literatura noastră (prin altă lucrare) a stîrnit atîtea discuții. Alături de aceste pagini există încă fraze mai puțin izbutite din punct de vedere lingvistic, care dovedesc însă un înalt efort al celui nou în ale literaturii și care își caută drumul său în această activitate.

MIRCEA TUDORAN

*) „Tripleta de aur” de Eugen Barbu, E.S.P.L.A. — 1956.

Nu vrea omul și pace!...

La Deva, ca de altfel în toate orașele și satele noastre, tineretul se dă... în vînt după sport! De-ai să pornești într-o după-amiază să... scotocești toate terenurile din cuprînsul acestui oraș, ai să înțînnești pretutindeni tinerii în plină activitate: voleibaliștii luptînd din răsputeri la fileu, baschetbaliștii sub cos, fotbalisții la două porți, iar șahisții la... mese!

Un...rezervor nesecat de sportivi îl constituie, mai ales, Școala Pedagogică din Deva, care se mîndrește cu serioase... state de servicii în numeroasele competiții școlare. O să-ți trebuiască timp, nu glumă ea să... inventariezi diplomele, medalioane și cupele distigate de această școală în diferite întreceri sportive, dar vei avea nevoie și de mai multă vreme ca să ascuți „jalbele” tinerilor cînd vine vorba despre capitolul „sprijinul directorului Gh. Achiței”.

Directorul Gh. Achiței e un om ca toți oamenii! Și ca toți oamenii și-a făcut un țel în viață: să lupte pînă la ultima suflare împotriva sportului. „Ori el pe mine, ori eu pe el”, aceasta e deviza lui. Și cu aceste cuvinte înscrise pe stîndard, „Jovarășul director” a pornit-o la bătaie!

Și unde poate da cu succes această bătaie, dacă nu în școala al cărei director este? A început cu „mici operațiuni de recunoaștere”. De cîte ori avea prilejul, el explica școlarilor cu un glas dulceag și grijuțu „mai lăsați sportul ăsta, că nu v-alegeți cu nimic de pe urma lui”. Mai tîrziu, a întreprins o acțiune „din flanc” împotriva profesoriei de educație fizică Maria Biolaru. După o minuțioasă „pregătire de artilerie” în materie de argumente anti-sportive, el a bătut cu pumnul în masă chemînd-o imediat la ordine pe profesora care — auzi îndrăzneală! — încercase să-i ceară... sprijinul în muncă!

Dar pasiunea pentru sport, dragostea pentru întrecerile în aer liber, nu pot fi zăgazuite cu una cu două, după cum nici revîrsarea vertiginoasă a unui torent nu poate fi stăvilită cu simple... amenințări! Tinerii de la Școala Pedagogică și-au ordonat mai departe de cartea lor, dar n-au uitat ca după orele de învățătură să facă popas pe terenurile de sport din Deva.

Iată însă că acum vreo câteva zile, — după cum ve scrie corespondentul nostru Gh. Ciocanu — directorul Gh. Achiței, care nu abandonase lupta, avea să plaseze un nou și teribil „atac din flanc”, cu prilejul meciului de baschet dintre echipele Tînarul Dinamovist din Deva și Timișoara, din cadrul campionatului republican de juniori. În ziua cu pricina, sute de iubitori ai sportului se îndreptau spre terenul de baschet al Școlii Pedagogice. Dar cu cît te apropii de acest teren observai nu numai un flux de spectatori, dar și un... reflux. Unii mergeau spre teren, iar alții alergau dinspre teren, ca urmăriți de năduci. Ce se petrecea oare? La poarta terenului străjuia în toată splendoarea sa... directorul Gh. Achiței și cu un glas care nu prezenta în nici un caz intenții prea nașnicioase, declara sus și tare:

— Nu dau voie să se joace pe terenul meu Sportul! Mi distruge elevii... Mîi distruge! În fața acestor „argumente”, organizatorii au bătut în retragere, cu altă mai mult cu cît directorul Achiței ocupase o poziție „arici” din care nici o divizie de tancuri nu l-ar fi clintit! Ce era de făcut? Neavînd teren, însemna că gazdele vor pierde meciul cu 20-0! În cele din urmă, cineva a dat soluția salvatoare: „hai să amenajăm terenul de la Liceul de băieți”. Zis și făcut! Spectatorii au pornit-o valurile spre teren și, în drum, s-au mai abătut și pe la „cășile” lor, înarmîndu-se cu cîte o sapă, o lopată sau vreun măturci... Apoi, tinerii s-au împărțit pe... echipe; lopețile și roabele au început să-și spîndă... cuștină! Astfel că într-o oră terenul era cranjat ca-n palmă!

Meciul de baschet s-a jucat în mijlocul unei însuflețiri nedescris... De altfel, după cum vă puteți da seama, în toată această înțînăire de baschet, nu... mai directorul Achiței trebuia „penalizat” cu o... „greșală personală”!

GEORGE MIHALACHE

A apărut în editura Tineretului cultură fizică și sport

ACTIVITATEA LA GIMNASTICĂ

CUPA ORAȘELOR

Duminică s-a desfășurat etapa a II-a a „Cupei Orașelor”, competiție care angrenează după cum se știe, gimnaști și gimnaste de toate categoriile. Corespondenții noștri din diferite orașe, care au găzduit întreceri ne-au relatat rezultatele înregistrate. Iată cîteva dintre acestea:

● București (sala Ministerului de Finanțe). Fete. Pe echipe: 1. Raion Stalin 354,95 p.; 2. Raion T. Vladimirescu 149,95 p.; 3. Raion Lenin 139,55 p. Individual compus: Categoria I: 1. Maria Catrina 53,85 p.; cat. II: 1. Nadia Steinberg 51,65 p.; cat. III: Ștefania Bedescu 51,15 p. Băieți. Pe echipe: 1. Raion Stalin 342,05 p.; 2. Raion T. Vladimirescu 297,65 p.; 3. Raion Lenin 148,30 p. Individual compus. Cat. I: Cezar Parfenic 52,75 p.; cat. II: 1. Nicolae Ghica 52,30 p.; cat. III: 1. Ștefan Secuin 53,55 p. (G. Chioșe corespondent).

● Orașul Stalin. Băieți. Pe echipe: 1. Orașul Stalin 412,55 p.; 2. Sibiu 402,90 p.; 3. Tg. Mureș 401,70 p. Individual compus. Cat. I: 1. Gheorghe Tohăneanu (Or. Stalin) 55,30 p.; cat. II: 1. Horst Stoltz (Or. Stalin) 55,75 p.; cat. III: 1. Ernest Nienesch (Sibiu) 53,50 p. (N. Dumitrescu corespondent).

● Tg. Mureș. Fete. Pe echipe: 1. Sibiu 402,00 p.; 2. Orașul Stalin 399,60 p.; 3. Tg. Mureș 398,70 p. (V. Kadar corespondent regional).

● Reșița. Băieți. Pe echipe: 1. Arad 393,65 p.; 2. Reșița 375,45 p.; 3. Timișoara 369,25 p. Individual compus. Cat. I: 1. Andrei Csiunda (Reșița) 51,45 p.; cat. II: 1. Cezar Cernușca (Arad) 53,10 p.; cat. III: 1. Ștefan Rigoreanu (Reșița) 50,75 p. (Gh. Dobrescu corespondent).

INTREGERILE DE GIMNASTICA ALE ASOCIATIEI VOINTA AU REVENIT REPREZENTANȚILOR CLUJULUI

Simbătă și duminică gimnaștii și gimnastele colectivelor Voința din întreaga țară s-au întrecut la București pentru desemnarea cam-

pionilor pe asociație.

Iată care sînt primii clasificați în acest concurs: Fete. Pe echipe: 1. Voința Cluj 488,15 p.; 2. Voința Focșani 365,56 p.; 3. Voința Oradea 326,36 p. Individual compus. Cat. I: 1. Eva Agoston (Cluj) 86,30 p.; cat. II: 1. Erzsebet Csergő (Gheorghieni) 52,45 p.; cat. III: 1. Maria Palk (Gheorghieni) 50,30 p.; cat. juniori: 1. Elisabeta Nagy (Cluj) 51,30 p. Băieți. Pe echipe: 1. Voința Cluj 554,15 p.; 2. Voința Oradea 371,24 p.; 3. Voința Focșani 255,72 p. Individual compus. Cat. I: 1. Alexandru Csano (Cluj) 107,45 p.; cat. II: 1. Ștefan Szekely (Cluj) 51,90 p.; cat. III: 1. Gheorghe Kemeses (Cluj) 51,30 p.; cat. Juniori: 1. Gheorghe Derzsi (Aiud) 52,40 p.

Alpiniștii la „lucru”

Situaț pe linia centrală a marelui perete al Gălbinelelor, traseul celor Trei Surplombe se ridică pe o diferență de nivel de peste 300 metri și reprezintă cea mai dificilă escaladă care s-a făcut pînă acum pe fața nordică a acestui perete.

În ziua de 24 iunie a. c., o echipă de alpiniști formată din Emil Fomino și Adam Teodor a efectuat

prima escaladă din acest an pe traseul mai sus amintit.

De curînd în Piatra Craiului au avut loc mai multe escalade în Fisura Jderilor (gradul IV B). Astfel, două echipe ale asociației Progresul, avînd cap de cîrmă pe Mihai Ion și pe Severin Ștefan, au realizat această frumoasă performanță.

Planuri × proiecte = tăragăneală

Vestea construirii unui nou velodrom a bucurat nespuse de mult pe iubitorii sportului cu pedale și în primul rând pe locuitorii orașului Giurgiu care se și vedeau posesorii unei noi și frumoase baze sportive. Numai că de la planuri și până la înfăptuire este de obicei un drum destul de lung. Și cei care își asumaseră o astfel de răspundere au ținut cu tot dinadinsul să ne facă dovada că unul acest drum poate fi și „ne-sfârșit”. Așa se explică de ce această importantă lucrare care a fost planificată și chiar începută cu un an și jumătate în urmă se află azi tot în stadiul de... început. Vă veți întreba desigur ce anume i-a împiedicat pe inițiatori să se pună serios pe treabă când locul fusese găsit, fondurile aprobate și materialele ca și procurate. Ba, mai mult, s-ar fi găsit până la urmă și suficiente brațe de muncă în rândurile iubitorilor de sport din acest oraș care, dornici să vadă cât mai curând gata velodromul, ar fi deșus cu drag muncă voluntară. Răspunsul l-am aflat și noi de curând când ni s-a spus: Nu avem încă proiectul tehnic după care să se execute lucrarea. Este într-adevăr

un motiv și încă unul foarte serios. Dar cum de s-a putut atunci a-proba totul fără să existe acest proiect? Uitați-vă că s-a putut. Povestea nu se sfârșește însă aici. Mai interesați decât toți, giurgiuvenii, au pornit în căutarea unui arhitect care să-și asume o astfel de răspundere. După îndelungată căutare omul potrivit a fost găsit. Un lucru nu s-a găsit însă nici până acum: fondurile necesare, destul de neînsemnate față de valoarea și importanța lucrării, pentru retribuirea execuției proiectului. Și în timp ce sfatul popular regional București tăragănează la nesfârșit rezolvarea acestei probleme, pe locul ales pentru amenajarea velodromului continuă să crească bălările, din care abia se mai vede omul. Nu știm ce gândesc tovarășii pe mina cărora a ajuns acest caz, dar știm în schimb ce gândesc locuitorii din Giurgiu despre asemenea metode de muncă care nu fac decât să împiedice dezvoltarea activității sportive din acest oraș. Credem că inspecția de ciclism din C.C.F.S. ar avea și ea un cuvânt de spus în această problemă.

O. G.

„Boxerii romini au o „inimă” mare și știu să lupte până la ultima picătură de energie”...

...declară arbitru Nüssgen (R. F. Germană)

PRAGA, 2 (prin telefon de la trimisul special al agenției „Agerpres”). — Se poate spune că întrecerea dintre pugiliștii romini și cehoslovaci a depășit în multe privințe interesul stirnit de alte manifestații sportive similare. De aceea, duminică seara, „Zimny Stadion”, cum denumesc sportivii cehoslovaci cochetul lor stadion de iarnă, a fost plin până la ultimul loc. Spectatorii și-au încurajat cu entuziasm echipa țării lor, dar n-au precupețit aplauzele nici la adresa boxerilor noștri. Și se cuvine să subliniem că pugiliștii romini au meritat pe deplin aceste aplauze. Având două indisponibilități în formație (Ludovic Ambruș și Dumitru Ciobotaru au fost accidentați la antrenament), lipsiți și de aportul lui Mircea Dobrescu, aflat încă într-o formă necorespunzătoare pentru o întâlnire internațională, boxerii noștri s-au comportat totuși admirabil obținând un excelent rezultat de egalitate în fața redutabilei echipe a R. Cehoslovaciei.

Seara târziu, după terminarea reuniunii, am stat de vorbă cu câțiva dintre specialiștii cei mai autorizați. Primul dintre cei cărora le-am cerut părerea în legătură cu comportarea boxerilor romini a fost FRANTA NEKOLNY, (cu ani în urmă una dintre cele mai mari glorii ale boxului cehoslovac). „Am încercat o mare plăcere, revăzându-i pe boxerii romini, ne-a declarat el. Ei nu s-au dezmințit nici de această dată, demonstrând o forță deosebită și o vitalitate cum rareori se poate întâlni. Cișmaș, în special, a fost o adevărată revelație. El posedă o gamă variată de lovituri și se descurcă foarte bine în orice situație”. Desigur, ancheta noastră „fulger” nu putea să-l omită pe FRANTISEK PAZDERA, antrenorul lotului cehoslovac: „Rezultatul este just, ne-a spus el. Noi ne-am pregătit foarte atent pentru această întâlnire și n-am crezut nici un moment că, dacă i-am învins pe polonezi, sarcina noastră în fața echipei romine va fi ușoară. Consider că românii sînt excelenți în lupta de la semidistanță și că vitalitatea lor este extraordinară. Am remarcat combativitatea lui Puiu Nicolae, tehnica lui Fiat și duritatea în lovituri a lui Tiță, Linca și Negrea”.

Arbitrul NUSSGEN (R. F. Germană) ne-a spus: „I-am văzut anul trecut pe boxerii romini cu prilejul campionatelor europene de la Berlin. Pot afirma că ei au o „inimă” mare și știu să lupte până la ultima picătură de energie. Cred că echipa romină putea câștiga dacă Furesz se orienta mai bine în ultima repriză”. Celălalt arbitru neutru, BARAVOCCHIA (Italia), ne-a declarat: „Echipa Italiei va evolua în septembrie la București. După ce i-am văzut acum la Praga pe boxerii romini, mi-am format convingerea că ea va trebui să se pregătească foarte serios pentru această întâlnire. Cel mai bun: Negrea, Cișmaș, Dumitrescu și Lipca”.

La această întâlnire a asistat și

E. Cișmaș

dl. MATHIEU GRANDGAGNAGE, vicepreședinte al A.I.B.A. și președinte al Comisiei Mondiale de Arbitraj, care a fost nu de mult oaspetele Bucureștiului. „A.I.B.A.

Tineretul patriei noastre, iubitor de sport, a salutat cu nespuse bucurie apariția noului regulament G.M.A. Intrat în tradiția mișcării noastre sportive, complexul G.M.A. este indisolubil legat de freacăta stadiourilor, de primii pași către „atletismul” în care vor fi plămădite viitoarele performanțe. În această privință, dacă fiecare succes sportiv cere o muncă asiduă, plină de pasiune, iar eforturile sînt materializate așa cum sugestiv a spus-o cunoscutul sportiv sovietic Ozolin, în „butoaie de sudoare”, complexul G. M. A. reprezintă, evident păstrînd proporțiile, prima picătură...

Operatorii cinematografici au immortalizat pe peliculă unul dintre actele cele mai sărbătorești ale marii competiții desfășurate anul trecut în Capitala patriei noastre, campionatele europene de tir: în timp ce stîndarul țării se înălța pe catargul cel mai înalt, în acordurile imnului de stat, pe podiumul de onoare,

A intrat în vigoare noul regulament G. M. A.

Își spun părerea maestrul sportului Jacqueline Zvonevski și Ion Oprîș...

pe treapta cea mai de sus, urca timidă, cea mai tinăre dintre reprezentantele noastre, Jacqueline Zvonevski.

Ne-am reamintit acest moment demăzi cînd, într-o sală de spectacole, am revăzut-o pe Jacqueline Zvonevski, alături de Ion Oprîș, C. Dumitrescu, Alexandru Popescu și alți sportivi, care în întrecerile internaționale au contribuit, prin rezultatele obținute, la ridicarea prestigiului sportiv al țării noastre. Începutul discuției ne-a fost sugerat de insigna G.M.A. prinsă pe pieptul ei, alături de aceea de maestră a sportului. Veți fi poate surprinși, iubii cititori, cînd veți afla că Jacqueline Zvonevski ne-a destăinuit, cu toată sinceritatea, că datorează cinstea de a purta titlul de maestră a spor-

Jacqueline Zvonevski

tului complexului G.M.A., care a însemnat pentru ea debutul în sport.

„Aceasta se petrecea în 1953, ne-a spus ea. După ce am terminat școala medie tehnică de cinematografie, m-am înscris în preună cu alți colegi de școală la Tînărul Dinamivist, dornică de a practica tenisul și șahul, discipline pentru care simțeam o atracție deosebită. Pentru a-mi verifica posibilitățile, am fost sfătuită ca, mai întîi, să trec normele probelor G.M.A. Așa s-a făcut că, participînd la proba de tir, am reușit să obțin un rezultat care a surprins pe cei de față (din cinci focuri, 44 p.) determinîndu-i să mă îndrum spre această disciplină...”

Acesta a fost începutul drumului spre podiumul pe care a pășit în septembrie 1955 tînăra noastră campioană...

„Am citit cu interes deosebit noul regulament G.M.A. și pot spune că, față de cel vechi, el este mai pretențios, cerînd mai multă exigență în pregătirea fiecărui probe. Noua ambianță a regulamentului nu m-a surprins: deoarece, alături de sportul de performanță și sportul de masă a crescut calitativ. Este firesc: deci ca și cei care pășesc astăzi pentru prima oară în vîltoarea stadiourilor s-o facă de la o treaptă mai înaltă.”

„Am întrerupt discuția atunci cînd cortina ridicîndu-se ne-a obligat să pășim alături de actori într-o nouă ambianță. Am continuat discuția la terminarea spectacolului, cu un alt interlocutor, de data aceasta un atlet: maestrul sportului Ion Oprîș. Excelența noastră alergător în proba de garduri, care ascultase cu atenție discuția noastră cu Jacqueline Zvonevski, ne-a amintit că tot de anul 1953 se leagă și primele sale performanțe de răsmet european.

„Seriozității cu care am muncit pentru trecerea probelor G.M.A. gradul II — ne-a mărturisit el — datorez egalarea recordului țării la proba de 110 m. g. (14,8 sec.), la un concurs care a avut loc în 1953 la Budapesta. Și tot bunele mele pregătiri — creată și prin antrenamentele și concursurile G.M.A. — atribui și succesul dobîndit în același an, la Berlin, unde, cu timpul de 14,7 sec., am realizat un nou record. Tocmai aceste crîmpele din viața mea dau resac să le împărtășesc tinerilor noștri sportivi, pentru că le consider mai utile, mai pline de încredere, decât înșurubirea seacă, schematică, a unor indicații de ordin tehnic. Iată de ce cred că acei care vor încerca să îmbrățișeze această disciplină sportivă, vor trebui să treacă mai întîi normele complexului G.M.A., mai ales acum, cînd noul regulament pretinde un nivel mai ridicat de pregătire. Aceasta, nu numai în atletism, ci în oricare altă disciplină sportivă...”

Curvinte puține, spuse de doi sportivi fruntași, străbătute însă de un sincer îndemn pentru participarea la concursurile din cadrul complexului G.M.A. și care vorbesc despre saltul calitativ înregistrat prin introducerea noului regulament.

Atletele noastre au lăsat o bună impresie la Neapole

După Roma și Milano, Neapole este cel de al treilea mare oraș al Italiei, atît ca număr de locuitori cît și ca importanță economică. Cu toate acestea, după cele văzute, nu aș putea spune că această ordine, este valabilă și în ceea ce privește importanța sportivă a principalelor orașe ale peninsulei italiice.

Neapole are, după cum știți, o bună echipă de fotbal care activează în prima divizie a țării și care monopolizează — aproape în întregime — toate preocupările pentru sport în acest oraș. În rest, se face cîte puțin din toate celelalte sporturi, dar în nici un caz la o valoare prea ridicată. Atletismul, de pildă, nu a reușit să fie încă pe gustul napolitanilor (am subliniat la timp că din acest oraș nu a fost selecționată nici o atletă pentru echipa națională) și tocmai din acest motiv Federația Italiană de specialitate a făcut toate eforturile pentru a populariza acest „sport al sporturilor” și la Neapole. Ziarele au ajutat din plin realizarea acestui obiectiv, diferite fabrici au „contribuit” și ele cu cîte ceva (de pildă cea de săpun a făcut sub titulatura acestui meci pachetele cu săpun în foițe, pe care le-a distribuit gratuit tuturor locatrilor din hotelul în care am fost găzduiți...) dar nu au neglijat nici un moment posibilitatea de a-și face și puțințică... reclamă.

Pe de altă parte, postul de radio-televiziune din Neapole a întocmit programe speciale în legătură cu acest meci triumfător, iar prețurile biletelor de intrare au fost fixate în așa fel ca să poată fi accesibile fiecărui buzunar. Biletele au costat 200—300 de lire (trebuie să arăt că prețul biletelor pentru meciul de box Cohen-D'Agata, de la Roma, au fost între 3000 și 20.000 de lire...). Cu toate acestea

Tradiționalul schimb de fanioane între căpitanele celor trei echipe: Milena Greppi (Italia), Lia Manoliu (R.P.R.) și Dana Zatópkova (R. Cehoslovacă).

numai 5.000 din cele 35.000 de locuri ale stadionului Vomero au fost ocupate de spectatori, ceea ce nouă ni s-a părut foarte puțin. D. Alfredo Primo, un fel de fac-totum al atletismului din Neapole, ne-a mărturisit, cu puțină amărăciune, că spectatorii napolitani nu sînt încă la nivelul celor din București, pe care i-a cunoscut la Festivalul din 1953, și pe care-l apreciază și ea număr, dar și ca pricepere și dragoste pentru atletism. În aceea duminică — îmi spunea d. Primo — cu prilejul triumfului (prima înțîlnire internațională organizată în orașul său după 4 ani) cei 5.000 de spectatori reprezintă o cifră record. „Sînt convins că fiecare dintre cei prezenți, ca și mulți dintre cei care au urmărit aceste meciuri la televiziune, pot fi considerați ca înregistrați în fron-

tul iubitorilor de atletism din Neapole”.

Și într-adevăr, nici nu ar fi putut fi altfel. Organizarea bună a celor trei meciuri, atmosfera caldă, pretențioasă, care a domnit pe stadion între concurențele celor trei țări, ca și desfășurarea unor emoționante lupte dirze, dar perfect sportive, care s-a dat la fiecare probă în parte, au fost motive suficiente de puternice pentru a putea face o bună propagandă atletismului în rândurile unor spectatori care i-au cunoscut prea puțin, pînă atunci. Cu fiecare nouă probă, interesul lor a sporit, atîngînd culmea la proba de săritură în înălțime. Aplauzele și încurajările adresate, în mod cu totul special, recordmanei noastre Iolanda Balaș au întrecut tot ceea ce am văzut pînă acum. Ioli a fost în centrul atenției galeriei napolitanilor, a fost subiectul cel mai des-căutat de zecile de fotografi și de zecile de filme pentru televiziune. Nu mai vorbesc de faptul că, fiecare dintre zecile de ziaristi prezenți la concurs, nu numai din Neapole, dar și din Roma, Torino, Milano, etc. au căutat să obțină pentru zările lor amănunte cît mai interesante în legătură cu cariera ei sportivă. În zările de luni, alături de fotografiile celei mai valoroase atlete italiene, Paula Paternoster, fiecare zi ar publica fotografia Iolande Balaș și fiecare din ele și-a exprimat regretul că Iolanda nu a putut reuși, acolo, pe stadionul Vomero, un nou record al lumii.

La drum spre țară, în scurtul popas pe care l-am făcut la Roma, mă aflam la o agenție de turism. Aflînd că sînt romîn, numeroși funcționari s-au stîrni în jurul meu și mi-au pus întrebări în legătură cu Iolanda Balaș: cîți ani are, de cînd face atletism, cum a progresat, ce șanse are pentru Jocurile Olimpice, etc. Vă mărturisesc sincer că am putut face față cu multă greutate acestei avalanșe de întrebări, dar în același timp, nici nu mi-am putut ascunde satisfacția pe care o încercam în acele momente, ca și mai apoi la Trieste, cînd va-mesul italian mi-a cerut să i-o arăt pe Iolanda Balaș, pe Lia Manoliu și pe Ana Roth, ale căror rezultate de la Neapole făcuseră de acum înconjurul Italiei.

Așa cum am mai spus, zările și revistele italiene s-au ocupat mult de înțînirea de la Neapole și au subliniat cum se curvine fiecare din performanțele înregistrate cu acest prilej.

R. VILARA

Pentru o justă informare a presei sportive!

Este de necontestat faptul că, în dezvoltarea mișcării noastre sportive, un aport substanțial îl aduc și acei oameni ai muncii care, prin sezișările lor, contribuie la îndreptarea multor atitudini greșite ale unor organe de conducere. Și trebuie spus că ziarul nostru prețuiește aceste sezișări acordându-le creditul cuvenit. S-a considerat că, mergând pe linia depistării unor situații care frînau bunul mers al activității sportive într-un anumit sector, se poate asigura mișcării noastre de sport drumul firesc pe care trebuie să meargă. Dacă în această privință am elogiât pe cei care au înțeles să ne informeze în mod sincer, în schimb, în aceeași măsură ziarul nostru a luat o poziție fermă față de cei care, prinși de pasiuni mărunte, au căutat să compromită anumite persoane din conducerea unor instituții făcând sezișări ireale și pălmașe.

O astfel de sezișare neprincipială și neconformă cu realitatea ne-au trimis Tudor Daia și V. Popescu, elevi la școala de tehnicieni și maștri a Ministerului Industriei Alimentare. Scoțind în evidență faptul că, în școala lor, activitatea sportivă este ca și inexistentă, semnatarii acestei sezișări nu au folosit, pentru ilustrarea faptelor, elementele cele mai potrivite ca interesul scăzut al comitetului U.T.M. și al conducerii colectivului sportiv (din care face parte și T. Daia și V. Popescu!) pentru activitatea sportivă, ci au adus o serie de invinuirii nejustificate la adresa directorului acestei școli, tov. M. Milieș, căreia îi atribuiau, în totul, vina pentru slaba activitate sportivă din școală. Cei doi elevi n-au văzut adevărata față a lucrurilor. Gîndind superficial, ei n-au verificat fiecare element din sezișarea înaintată ziarului nostru. Și trebuie spus că dacă tov. Milieș, ca și întregul corp profesoral, a dovedit o deosebită exigență față de elevi, aceasta se datorește numai faptului că, fiind în perioada pregătirii pentru examene, era necesar ca elevii să acorde mai multă importanță studiului. Fără îndoială că, dacă elevii ar fi respectat programul pentru destindere, alcătuit de către conducerea școlii, în aceeași măsură în care era necesar să respecte și orele de studiu, ei ar fi putut găsi o mai mare înțelegere.

Un caz oarecum similar este și cel al corespondentului voluntar M. Marinescu din Roșiorii de Vede, care, urmărind anumite scopuri personale, a informat în mod tendențios ziarul nostru, denaturînd astfel rodnică activitate depusă de colectivele satești din raion și de către activul comitetului raional C.F.S.

Din ambele exemple se desprinde o singură concluzie: cei care trimis sezișări ziarului să verifice cu minuțiozitate faptele. Altfel, în loc să aducă foloase, ei nu fac decît deservicii mișcării noastre sportive.

Klaus și Herbert Wittemberger au dominat la Mikulov, pe săritorii cehoslovaci

Speclatorii întîlnirii de natație desfășurată la Brno între reprezentativele R. Cehoslovace și R.P. Romine au fost „frustați” de o parte din programul obișnuit întrecerilor de acest fel: săriturile. Din această cauză ei au plecat de la concurs cu senzația ce ți-o oferă lucrurile neimplinite, sau mai bine zis fără să asiste la ultimul act al piesei programate în piscina „Mestske Lazne”. Pentru această omisiune din program organizatorii nu s-au făcut cu nimic vinovați. Deoarece bazinului care găzduia concursul de înot și meciurile de polo pe apă îi lipsea turnul de 10 m., ei au fost nevoiți să „mute” locul de desfășurare a întrecerilor dintre cei mai buni săritorii romini și cehoslovaci la Mikulov, o localitate aflată la 60 km. distanță de Brno.

De pe urma acestei schimbări neprevăzute, au avut de suferit însă în primul rînd cei doi reprezentanți ai țării noastre. Klaus și Herbert Wittemberger. Oboseala drumului pe care-l parcurgeau zilnic, alături înaintea concursului pentru antrenamente, cit și în timpul desfășurării lui și condițiile deosebit de vi-trege de la Mikulov (temperatura extrem de scăzută a apei, 15° și vîntul puternic) au constituit obstacole însemnate pe care însă frații Wittemberger au căutat și au reușit să le învingă datorită voinței și dirigenței de care au dat dovadă.

În ciuda acestor fapte, reprezentanții noștri s-au comportat excelent, ocupînd la sfîrșitul săriturilor executate la trambulina elastică (3 m.) și apoi de la turn (10 m.) locuri frumose: 2 și 3 la trambulină, 1 și 2 la turn.

Se poate spune că și în prima zi a concursului, cînd s-au executat

Klaus Wittemberger

Herbert Wittemberger

săriturile de la trambulină, cu puțin timp înainte de executarea celor 10 sărituri regulamentare, frații Wittemberger conduceau de puțin pe reprezentantul cehoslovac Bauer. Dar, din cauza frigului, care ajunsese de nesuportat, ei nu s-au mai putut concentra suficient și au sărit contractați. În felul acesta ei au ratat săriturile cu coeficient liber ales: jumătate șurub înapoi cu salt jumătate înainte (Klaus Wittemberger) și salt jumătate cu dublu șurub (Herbert Wittemberger), fiind întrecuți de Bauer, animalizat cu condițiile grele oferite de bazinul din Mikulov.

De remarcă faptul, contrar obiceiului, că la Mikulov s-au executat toate cele 10 sărituri fără pauza regulamentară între săriturile cu coeficient impus și cele cu coeficient liber, lucru care a stînjinit evident pe concurenți. Iată care a fost punctajul general la sfîrșitul întrecerilor de la trambulină: 1. Bauer 133,38; 2. Herbert Wittemberger 124,98; 3. Klaus Wittemberger 113,84; 4. Celko 107,76.

În ziua a doua a concursului de

sărituri (platforma de la 10 m.) concurenții au fost plăcut surprinși de anumite măsuri cu care organizatorii au mai îndulcit „viața” reprezentanților romini și cehi. Ei au montat o pinză — paravan contra vîntului — și un duș cu apă caldă pe care concurenții îl foloseau după executarea fiecărei sărituri. De altfel, reprezentanții noștri s-au simțit mai bine în această situație și au făcut din proba de la turn o întrecere „în familie”. Ei au dominat categoric pe cei doi reprezentanți cehoslovaci, terminînd cu un avantaj apreciabil. Iată care a fost situația la sfîrșitul celor 10 sărituri: 1. Klaus Wittemberger 131,92; 2. Herbert Wittemberger 130,50; 3. Karl Vaclav 104,18; 4. Leonid Rudis 90,90.

Comportarea săritorilor noștri merită a fi cu atît mai mult subliniată, cu cît ea a fost în evidență contradicție cu aceea a unor învătători și jucători de polo pe apă. Aceștia ar trebui să învețe de la frații Wittemberger cum trebuie să se comporte un sportiv, trimis peste hotare, să apere culorile țării.

Cite ceva despre semifinalistele Cupei R. P. R. la rugbi

Balonul a fost aruncat de la margine și i-a revenit imediat jucătorului M. Ghica. Acesta prinde sub supravegherea coechipierului său Soculescu și a lui M. Căpușan (C.C.A.).

Semifinalele Cupei R.P.R. la rugbi disputate duminică în Capitală s-au soldat cu victoriile echipelor Energia I.S.P. și Casa Centrală a Armatei, care-și vor disputa finala în toamna acestui an.

Semifinalele nu au satisfăcut decât rareori din punct de vedere al spectaculozității. În bună măsură, acest lucru a fost motivat pe de o parte de faptul că „miza” acestor jocuri era deosebit de mare, iar pe de alta de acela că ambele întîlniri s-au desfășurat pe o câmpură neobișnuit de mare. Cu toate acestea, jocurile de duminică au fost dirz disputate, iar rezultatele cu care s-au încheiat sînt într-o oarecare măsură juste față de situația de pe teren. De asemenea, semifinalele Cupei R.P.R. ne-au dat posibilitatea să observăm o serie de aspecte interesante în timpul desfășurării celor două întîlniri. Astfel, în întîlnirea dintre echipele Energia I.S.P. și Progresul Sănătății, ultima a „încurcat” cu succes, timp de o repriză, jocul adversarilor ei, ba mai mult, a și dominat în majoritatea timpului. Cu toate acestea, Progresul Sănătății nu a reușit nici un moment să pună în pericol buturile partenerilor de joc deoarece atacurile sale erau lipsite de convingere și deci de eficacitate. Așa cum s-au petrecut lucrurile pe teren, jucătorii de la Progresul Sănătății au dat încă odată dovadă că sînt lipsiți de moral, factor deosebit de important în realizarea rezultatelor bune. Astfel, din momentul în care adversarul a deschis scorul, Progresul Sănătății s-a împăcat cu

această situație, reducîndu-și acțiunile doar la apărare.

O serie de aspecte mult mai interesante au fost ridicate de cea de a doua semifinală. Locomotiva Grivița Roșie a prezentat în întîlnirea cu C.C.A. o echipă tină, formată din jucători cu calități deosebite pentru acest sport. În tușă, feroviarilor au cîștigat majoritatea baloanelor prin Stoescu și Rusu. În felul acesta, Locomotiva Grivița Roșie ar fi trebuit să aibă continuu inițiativa în joc. Dar, pachetul de înaintași feroviarilor n-a știut să fructifice acest avantaj

S-au încheiat întrecerile „Ceferiadei”

Stadionul Giulești, poligonul de tir Băneasa și strandul Tineretului, au găzduit timp de 5 zile „Ceferiada”, o importantă competiție sportivă de mase, organizată în cinstea celui de al doilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor. 650 de elevi și eleve din școlile profesionale și tehnice C.F.R. s-au întrecut în concursuri de atletism, tir, natație și jocuri de fotbal, volei și baschet.

Întrecerile „Ceferiadei” s-au desfășurat într-un cadru sărbătoresc, întregit și de comportarea frumoasă a multor concurenți care au dovedit o pregătire remarcabilă. Cei mai buni au fost elevii școlilor din Timișoara, care au ocupat locul 1 în clasamentul general al competiției.

SCOLI TEHNICE: 1. Timișoara; 2. Cluj; 3. Craiova; fotbal: 1. Craiova; volei: 1. Cluj; baschet: 1. Cluj; natație: 1. echipa orașului Timișoara, formată din Toma Ras și Adrian Crețu;

prin gramezi deschise executate cu promptitudine, sau prin deschideri foarte rapide. Sezișind acest lucru, înaintașii militari au contractat cu succes toate acțiunile adversarului, reușind să cîștige majoritatea baloanelor prinse în tușă de feroviarilor. O altă greșală a invinșilor a fost aceea că nu au jucat aripile, deosebit de valoroase. În meciul de duminică, aripile Locomotivei nu au primit nici un balon de la coechipierii lor din linia de trei sferturi, reducîndu-și acțiunile doar la aruncarea balonului în tușă și la urmărirea loviturilor de picior bătute de centrul sau de apărare. În schimb, linia de trei sferturi a Casei Centrale a Armatei a făcut un joc bun, reușind de cîteva ori acțiuni frumoase, eficiente și bine gîndite. Astfel, recentrările lui Radu Veluda, schimburile de locuri bine sezișate de Nanu Radu, intrările lui C. Kramer și îndeosebi ale excelentului fundaș Al. Penci, au constituit acțiuni deosebit de periculoase, dintre care una s-a soldat cu marcarea unei încercări. Ar fi de dorit, ca pe viitor aceste acțiuni ale liniei de trei sferturi să fie continue și îndeosebi să crească la număr.

În încheiere, vrem să menționăm arbitrajul bun prestat de Titu Ionescu. Faptul că el a fluierat mult în această partidă se datorește în primul rînd nervozității jucătorilor celor două echipe. Totodată, credem că arbitrajul „farmaceutic” prestat de el este foarte indicat în partide cu miza aceea de duminică.

ION OPRESCU

Campionatul de motociclism (viteză pe circuit) s-a încheiat cu o săptămîină înainte de... sfîrșit

Alergările motocicliste pentru desemnarea celor mai buni concurenți la cursele de viteză pe circuit nu s-au încheiat și totuși, astăzi, sîntem în măsură să facem cunoscut cititorilor noștri numele noilor campioni ai țării.

După cum se știe, după faza a treia a actualului campionat desfășurat la Tg. Mureș, trei dintre concurenții, mai grăbiți... au reușit să-și însușească titlurile mult rîvnite, avînd trecute pe foile de clasamente trei victorii consecutive. Este vorba de Venera Vasilescu (Dinamo) la 150 cmc Iemei, Romano Moldovan (C.C.A.) la 125 cmc și Ludovic Szabo (Dinamo) la 250 cmc. Pentru restul probelor (350 cmc, 500 cmc și categoria ataș) la Tg. Mureș situația primelor locuri nu a putut fi decisă. Ea a putut fi clarificată abia după desfășurarea celei de a patra faze, în cadrul întrecerilor desfășurate duminică în Capitală.

Gh. Voiculescu (C.C.A.), N. Bescu (Locomotiva) și M. Dănescu + Al. Huhn (C.C.A.) prin rezultatele obținute duminică au devenit posesorii de drept ai titlurilor de campioni ai țării pentru clasele și în ordinea amintită mai sus.

Toți acești vrednici motocicliști mai au de îndeplinit o „formalitate” pentru a primi tricourile de campioni. Ei trebuie să participe și la ultima fază a campionatului, care va avea loc la 22 iulie, la Orașul Stalin.

Pentru restul participanților la campionatul de viteză pe circuit, faza a V-a reprezintă o întrecere deosebit de importantă, deoarece în cadrul ei urmează să fie decisi și titularii celorlalte locuri în clasament care au în prezent următorul aspect: 150 cmc femei: 1. Venera Vasilescu (Dinamo) 24 p; 2. Elisabeta Magyari (Dinamo) 20 p; 3. Mihaela Munteanu (Energia) 15 p; 4. Nidia Pascuțiu (Voința) 11 p; 5. Elena Tănăsescu (Locomotiva) 10 p; 125 cmc: 1. Romano Moldovan (C.C.A.) 30 p; 2. I. Popa (Dinamo) 24 p; 3. T. Popa (Dinamo) 8 p; 4-5. Ilie Petcu (Voința) și St. Lazăr (Progresul) 7 p. 250 cmc: 1. L. Szabo (Dinamo) 32 p; 2. N. Niculici (C.C.A.) 18 p; 3. Al. Teodorescu (Voința) 13 p; 4. Ene Heinrich (C.C.A.) 10 p; 5-6. C. Nedelcu (Dinamo) și C. Blatin (C.C.A.) 8 p. 350 cmc: 1. Gh. Voiculescu (C.C.A.) 24 p; 2. C. Padovici (Energia) 24 p; 3. V. Szabo (Energia) 10 p; 4. St. Iancovici (C.C.A.) 9 p; 5. N. Dișescu (Energia) 8 p. 500 cmc: 1. N. Bescu (Locomotiva) 30 p; 2. N. Popescu (Energia) 20 p; 3. M. Cernescu (Dinamo) 14 p; 4. I. Olaru (Dinamo) 6 p. Categoria ataș: 1. M. Dănescu + Al. Huhn (C.C.A.) 28 p; 2. Gh. Mindroiu (Voința) 18 p; 3-4. Gh. Ioa + C. Udrescu (C.C.A.) și Gh. Gall + C. Grigorescu (Energia) 12 p; 5. V. Micuș + E. Keresteș (Energia) 6 p.

Organizarea întrecerilor motocicliste de duminică a prezentat unele lipsuri care au făcut pe spectatori să-și manifeste nemulțumirea. Astfel, organizatorii întrecerilor (asociația Voința) au instalat pe traseu doar una din cele două tribune pe care spectatorii erau obișnuiți să le vadă la concursurile motocicliste, în preajma Arcului de Triumf. De data aceasta, nu a mai funcționat nici stația de radio-amplificare, stație care urma să facă cunoscută publicului spectator situația din timpul desfășurării probelor. Pe viitor, asemenea deficiențe este de dorit să nu se mai reoate.

G. ȘTEFANESCU

Astăzi începe campionatul categoriei A la polo pe apă

Astăzi la Oradea se va da startul în cea mai importantă competiție de polo pe apă cu caracter intern: Campionatul categoriei A. Echipa din localitate — Energia Constructorul — primește replica studenților din Cluj. Orădenii vor primi a doua zi vizita altei formații clujene, Locomotiva, proaspătă promovată în prima categorie a țării. Restul programului este următorul: miercuri 4 iulie Progresul Tg. Mureș — C.C.A., Flamura roșie Timișoara — Dinamo București, joi 5 iulie Progresul Tg. Mureș — Progresul București, Flamura roșie Timișoara — Știința Cluj.

Iată acum programul etapei a III-a a categoriei B care se desfășoară sîmbăta. Seria I-a: Locomotiva Timișoara — Metalul Cluj, Știința Timișoara — Voința Timișoara, Flamura roșie Lugoj, Voința Oradea. Seria II-a: Energia Constructorul București — Voința Tg. Mureș, Flamura roșie Cluj — Știința București.

■ Campionatul republican de compoziție şahistă se găsește acum în faza sa de semi-finală. Până la sfârșitul acestei luni, vor fi cunoscute numele celor calificați în finală.

După cum s-a anunțat, termenul de prezentare a lucrărilor pentru finala campionatului este 15 noiembrie. Au fost fixate temele impuse, pentru secțiunile tematice ale competiției. La probleme în 2 mutări, se cere construirea unei probleme care să conțină o „cursă”, ale cărei variante de mat se schimbă în soluția reală. De asemenea, problema trebuie să conțină un câmp de refugiu pentru regele negru. La probleme în 3 mutări a fost fixată ca temă obligatorie: „joc aparent cu mutări schimbate”. Pentru studii tema este „lupta pentru obținerea unui pion liber” (trecerea unui pion alb în fața opunerii unui pion negru de pe o coloană alăturată).

■ Comisia de șah a C.C.F.S. Constanța anunță instituirea unui concurs de compoziție, pentru mai multe probe. Termenul-limită de trimitere a lucrărilor este 30 decembrie. Iată probele și numele arbitrilor: 2 mutări (U. Friedberg), 3 mutări (Gh. Goșman), 4 și mai multe mutări (A. Ianovici), studii de sfârșit de partidă (P. Farago), probleme analitice și speciale pentru deslegare (I. Grosu), concurs sintetic (V. Ciuciu). Se admite un număr nelimitat de participări.

■ În cadrul concursului sintetic se cere reconstruirea a 4 probleme pe baza următoarelor scheme: I. (2 mutări) 1. Ng3 (2. D:f7) 1... Nf6 2. Dg4, 1...f6 2. Dc4, 1...f5 2. Dd6, 1...Ne5 2. D:e5; II (2 mutări) 1. Cf1 (2. Ce3) 1...T oriunde 2. Te5, 1... Tf5 2. e4, 1... Te4 2. Td6; III (2 mutări) 1. Cf5 (2. T:d4) 1...Cb3 2. Nc4, 1...Cb5 2. T:b5, 1...Cc6 2. D:c6, 1...Ce6 2. D:e6, 1...C:f5 2. T:f5, 1...Cf3 2. N:e4, 1... Ce2 2. C:e3, 1...Ce2 2. C:e3, 1...Da4 (e4) 2. N (:) e4; IV (3 mutări) 1. Nb5 (zugzwang) 1...Re5 2. Rc2 Rb4 3. Ne7, 1...Re6 2. Re3 Rf5 3. Nd7, 1...Rd5 2. Re3+ Re6 (e5) 3. Nd7 (e7).

● Problemiștii noștri, participând la concursuri prin corespondență organizate peste hotare, au obținut câteva rezultate remarcabile.

Recent, a fost dat publicității rezultatul concursului organizat de C.C.F.S. al Uniunii Sovietice pentru probleme de șah — miniatură (maximum 7 piese). Pe primul loc s-a clasat tânărul nostru reprezentant Emilian Dobrescu, care a întrecut o serie de renumiți specialiști sovietici, ca L. Zagorico, N. Mansurov și alții.

■ În clasamentul ultimului concurs de studii de sfârșit de partidă, organizat de publicația italiană de specialitate „Italia Scacchistica”, se găsesc doi români: pe locul 2 maestrul sportului P. Farago, iar pe locul 5 R. Voia. Concurșul a fost câștigat de maestrul internațional sovietic G. Kasparian, iar clasamentul mai cuprinde nume celebre ca L. Prokes (R. Cehoslovacă), A. Kuznețov (U.R.S.S.), J. Mugnos (Argentina) S. Isenegger (Elveția) ș.a.

La concursul revistei „Schach” din R. D. Germană, lucrările ieșanului P. Leibovici au obținut trei locuri de frunte: I, III și IV.

La concursul Pronosport nr. 26 din 1 iulie a.c. au fost depuse 1.040.719 variante.

■ În urma trerilor și omologării buletinelor depuse fondul de premii în valoare de 988.684 lei a fost repartizat la următoarele premii stabilite:

Premiul I: 12 variante cu 12 rezultate exacte, revenind fiecărei variante câte 20.597 lei.

Premiul II: 288 variante cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărei variante câte 1300 lei.

Premiul III: 2261 variante cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărei variante câte 196 lei.

★
Premiile speciale atribuite buletinelor cu „0” rezultate de la concursul nr. 24 din 17 iunie au fost repartizate astfel:

Motocicleta „I.F.A.” de 350 cmc. atribuită participantului cu cele mai multe variante cu „0” rezultate a revenit lui: BUNGHEZ N. STELIAN din București str. Brațului 7 (B) care a avut 10 variante cu „0” rezultate.

CUPA R. P. R.

Recolta Av. V. Dornei — Progresul Bistrița 2—8 (1—3)

Recolta Av. Rosnov — Recolta Av. Piatra Neamț 2—1 (1—1)

Energia (Met.) Galați — Energia (Metalul U.M.) Brăila 1—0 (1—0)

Flamura roșie II Rm. Vilcea — Locomotiva Craiova 7—1 (2—1)

Recolta Av. Deta — Energia (Met.) Arad 0—3 (0—0)

Progresul Cehul Silvaniei — Energia (Min.) Baia Mare 1—4 (1—2)

Știința Craiova — Progresul Corabia 2—5 (1—1; 2—2)

Flamura roșie F. C. București — Flamura roșie B. R. București 8—5 (3—1)

Progresul Călărași — Energia (Met.) 23 August București 0—1 (0—0)

Progresul Luduș — Dinamo Tg. Mureș 3—2 (1—1).

La capătul unui sezon internațional

Odată cu jocurile cu fotbalștii norvegieni s-a încheiat prima parte a activității internaționale din acest an a reprezentativei noastre. De aici înainte, în perioada de întrerupere a campionatului categoriei A, continuă activitatea internațională a echipelor de colectiv. Acestea au de susținut întâlniri peste hotare: C.C.A. se află în momentul de față în R.D. Germană; altele se pregătesc pentru turnee similare: Energia Minerul Petroșani în R.P. Ungară, Flamura roșie Arad în R.P. Polonă și R.P. Ungară, Locomotiva București în R. Cehoslovacă, iar Progresul Oradea în R.P. Polonă. La sfârșitul lunii iulie și la începutul lunii august, echipele noastre vor primi vizita câtorva formații străine, urmând ca în septembrie să aibă loc ultimele jocuri inter-jări: tripla partidă R.P. Bulgaria — R. P. Română (A, B și juniori).

Acesta este, în linii mari, programul manifestațiilor cu caracter internațional la care vor fi chemați să participe fotbalștii noștri în a doua parte a anului.

SCURT BILANȚ

■ În primele șase luni ale anului, fotbalștii noștri au susținut 30 de meciuri internaționale (inclusiv jocurile de juniori și ale echipelor de colectiv). Pe scurt, bilanțul acestor jocuri se prezintă astfel:

INTERCOLECTIVE

Seniori:	17.9-1-7-28:19
Juniori:	4-3-1-0-18: 3

INTERSELECȚIONATE

Joc de pregătire (B):	1-1-0-0- 3:1
Juniori:	3-2-1-0- 6:2
Echipe B:	2-1-0-1- 2:2
Echipe A:	3-2-0-1- 3:2

■ Așadar, în 30 de meciuri — 18 victorii, 3 meciuri nule și 9 jocuri pierdute, iar golaveraj 60:29, ceea ce — sub acest aspect cîrlic — constituie un bilanț destul de favorabil.

ESTE CONCLUDENT, ÎNSĂ?

Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie avute în vedere trei criterii: valoarea adversarilor întâlniți, comportarea echipelor noastre și corespondența dintre această valoare și comportare și rezultatul întâlnirilor.

Dacă ne referim la reprezentativa de juniori, fără nici o discuție trebuie să conchidem că bilanțul este concludent. Juniorii noștri au realizat comportări superioare și ca o consecință, rezultate corespunzătoare, în fața unor echipe de valoare certă: reprezentativele de juniori ale R.P.F. Iugoslavia, R.P. Polonă și Austriei s-au bucurat la Budapesta de aprecieri unanime, pentru fotbalul de calitate practicat.

■ Dacă ne referim la reprezentativa de seniori, fără nici o discuție trebuie să conchidem că bilanțul este concludent. Juniorii noștri au realizat comportări superioare și ca o consecință, rezultate corespunzătoare, în fața unor echipe de valoare certă: reprezentativele de seniori, concludia nu poate fi aceeași ca în cazul juniorilor. Dacă luăm în considerare lucrurile așa cum sînt prezentate statistic, desigur că 15 victorii și două meciuri nule din 26 de meciuri — susținute de colective — reprezintă un palmares satisfăcător. În unele cazuri, echipele de colectiv s-au și ridicat la valoarea și posibilitățile lor reale: C.C.A. de pîldă, în meciul cu Luton Town, sau Dinamo București în turneul în Belgia. În general, însă, echipele de colectiv nu au reușit să-și dovedească posibilitățile și să obțină rezultate corespunzătoare, deși întîlnneau adversari de valoare scăzută (Flamura roșie Arad cu Haladás Seghedin, Locomotiva București cu Dinamo Sofia etc.). Altele, dimpotrivă, au permis să se constate valoarea lor reală, în comparație cu o echipă străină, singurul criteriu de apreciere valabil (Dinamo Bacău și Progresul București cu Spartak Sofia, Știința Cluj cu Charleroi).

Deci, dintr-un punct de vedere, activitatea unor echipe nu a îngăduit concluzii satisfăcătoare și aici

se pune și problema perfectării unor jocuri cu formații străine de valoare verificată pentru ca din asemenea contacte, fotbalștii noștri să aibă ce învăța. Din alt punct de vedere meciurile internaționale inter-colective au permis aprecierea justă a valorii unora din echipele noastre, arătînd că și ce mai este de făcut pentru îmbunătățirea jocului lor, și subliniind necesitatea unei intensificări a activității internaționale, cu echipe străine mai bune.

CEEA CE REFLECTĂ ECHIPA NAȚIONALĂ

■ Cit despre echipele reprezentative, concluziile nu pot mulțumi. În rîndurile de față nu vom face o analiză amplă a acestei așa zise probleme a echipei naționale. Aceasta va forma obiectul unor considerațiuni viitoare, pentru că se ridică o serie de probleme importante care împiedică o activitate mai rodnică a echipelor reprezentative.

■ Ne vom mulțumi să subliniem deocamdată un singur aspect desprins în urma celor cinci întîlniri internaționale disputate anul acesta (3 ale echipei A și 2 ale echipei B): activitatea echipelor naționale reflectă în modul cel mai fidel activitatea echipelor noastre de colectiv.

Jocurile de campionat au subliniat multe lipsuri tehnice și de pregătire tactică generală. Aceleași lipsuri au fost evidente și în jocurile echipelor reprezentative: jucătorii selecționați au pasat greșit, s-au orientat greșit pe teren, în timpul diferitelor faze de joc. Activitatea echipelor în campionat s-a caracterizat și prin multă inconstanță. Jucătorii chemați în lot, Zavadă II, Georgescu, Constantin, Tătaru, Dinulescu, Olaru — de pîldă — au fost inconstanți și în jocurile reprezentativelor.

■ Modul în care se desfășoară munca de instruire și antrenament în colective, seriozitatea și conștiințiozitatea cu care participă jucătorii la pregătirea lor în colective, se oglindesc în activitatea echipelor naționale. Jucătorii selecționați vin în lot cu gradul de pregătire pe care-l ating în colective, vin cu execuții tehnice incorecte însușite, cu o pregătire tactică generală necorespunzătoare unor întîlniri internaționale. Scurta pregătire în cadrul lotului nu poate corecta deficiențele tehnice ale jucătorilor, înțîi pentru că timpul este prea scurt și în al doilea rînd, pentru că această pregătire în lot are un alt scop, acela al omogenizării și al orientării tactice. Într-o muncă de instruire corectă a jucătorilor trebuie dusă în colective și în această direcție trebuie îndreptată toată atenția, pentru că aici este adevărata problemă a fotbalului nostru. Cu echipe de colectiv bune și bine instruite, putem alcătui reprezentative bune.

PETRE GAȚU

Filote (Locomotiva București), urmărit de aproape de fundașul Popa (Dinamo Bacău), se pregătește să tragă la poartă. (Fază din meciul Locomotiva București—Dinamo Bacău 1—1). (Foto: M. BANUȘ)

După ultima etapă...

După treisprezece etape de întreceri, prima parte a campionatului categoriei A a luat sfîrșit. În rîndurile de mai jos ne vom ocupa doar de aspectul clasamentului campionatului, lăsînd pentru numerele viitoare problemele ridicate de pregătirea echipelor noastre și de nivelul general al primei noastre întreceri fotbalistice.

■ Locul întâi îl ocupă echipa Casei Centrale a Armatei. Deși are un joc mai puțin dect echipa de pe locul doi — Dinamo București — echipa CCA deține înfîlțata față de această datorită gol-averajului. Militarii datoresc locul actual startului foarte bun pe care l-au avut. Într-adevăr, în prima jumătate a campionatului CCA a prestat meciuri de un bun nivel tehnic, vîdînd o bună pregătire și o concepție modernă de joc. Spre sfîrșit CCA a cedat pasul, n-a mai realizat meciuri de valoare. Pe locul doi „eternul rival” al echipei CCA, Dinamo București. Fără să se ridice la nivelul real al posibilităților lor, dinamoviștii bucureșteni au cîștigat multe puncte datorită rutinei lor, care le-a permis

să treacă de situațiile dificile. Spre deosebire de CCA, Știința Timișoara — clasată pe locul trei — a avut un finis puternic. Studenții timișoreni — în care se puneau speranțe — au început slab, revenindu-și abia spre sfîrșitul turului, cînd au și cucerit victorii concludente asupra formațiilor din fruntea clasamentului, Locomotiva București, Flamura roșie Arad și Energia Minerul Petroșani ocupă locurile 4-5-6. Ordinea o stabilește gol-averajul, fiindcă cele trei echipe au același număr de puncte: 13. După Energia Flacăra Ploiești, clasată pe locul 7, găsim în clasament pe Dinamo Orașul Stalin — care a realizat un salt serios (de la locul 12 la 8) datorită victoriei de la Oradea. Locomotiva Timișoara are posibilitatea să-și îmbunătățească locul (9), fiindcă are un meci mai puțin jucat. Pe ultimele patru locuri sînt: Știința Cluj, Progresul Oradea, Dinamo Bacău și Progresul București. Poziția echipei Progresul București, care anul trecut a terminat în plutonul frunțas, apare desigur surprinzătoare.

POSFAL VASILE din Satu Mare, str. Baia Mare nr. 10, în urnă au fost introduse 472 variante cu „0” rezultate.

★

I. S. Pronosport aduce la cunoștința participanților că începînd cu concursul nr. 27 (etapa din 8 iulie) premiile care se acordă variantelor cu „0” rezultate vor consta din:

O motocicletă I.F.A. de 350 cmc. pentru participantul cu cele mai multe variante cu „0” rezultate;

O motocicletă I.F.A. de 350 cmc. și 6 excursii în străinătate care vor fi distribuite prin tragere din urnă.

■ În caz de egalitate de variante cu „0” rezultate la premiul I, motocicletă va fi atribuită participantului care a depus cele mai multe variante la concursul respectiv. În caz de egalitate se menține și la numărul total de variante depuse, motocicletă va fi atribuită prin tragere la sorți între cei doi participanți, urmînd ca toate variantele cu „0” rezultate ale concurenților care nu a obținut motocicletă să fie introduse în urnă participînd astfel la tragerea celorlalte premii.

Pronosport

Croaziera pe Marea Neagră a tribuită participantului următor cu cele mai multe variante cu „0” rezultate, a revenit lui: STOICA CONSTANTIN din București, str. Sf. Maria 20 care a avut 8 variante cu „0” rezultate.

Cele două excursii în U.R.S.S. pe itinerariul Kiev-Moscova au revenit participanților:

NEUHOLD ELEONORA din Arad, str. Dragalina nr. 4.

CĂLĂRAȘU ION din comuna A. dinca, reg. Ploiești.

Excursia în U.R.S.S. pe itinerariul Kiev-Moscova-Leningrad a revenit participantului:

BRAIC GRIGORE din Toplița, cătunul Nr. 2.

Excursia în R. P. Polonă a revenit participantului:

IONESCU GH. din București, str. Constanța nr. 9.

Excursia în R. P. Ungară a revenit participantului:

NOTE, ȘTIRI

A UITAT?...

Duminică era programat în București în cadrul seriei a doua a campionatului categoriei B, meciul dintre Știința București și Progresul Focșani, pe care mulți spectatori erau dornici să-l urmărească. Pînă sîmbătă la prînz însă, nimeni nu știa unde și cînd se va disputa partida. Conducerea colectivului Știința București a „uitat” și cu greu a putut fi hotărîtă să se ocupe de această problemă elementară. Colectivul bucureștean a uitat pînă și datoria care-i revenea de a anunța din timp echipa oaspe de locul și ora de disputare a jocului.

Această nepăsare față de îndeplinirea unor obligațiuni elementare, asumate prin participarea la competiție și prin regulamentul acesteia, constituie o gravă lipsă a colectivului Știința București. Sperăm că conducerea asociației va ști să pună la punct asemenea atitudini condamnable.

TENDINȚE NESĂNĂTOASE

O veche meteahnă a colectivelor noastre, frunțase mai ales, cînd echipa nu merge sau nu realizează rezultatele dorite: conducerea colectivului cu formații în categoria A sau B — în loc să analizeze atent și profund cauzele reale ale acestor comportări necorespunzătoare — recurg la măsura cea mai comodă: înlocuirea antrenorului (cazul Zilani Progresul Oradea) sau rezilierea contrac-

tului antrenorilor (cazul Iordache Traian — Flamura roșie Burdujeni, Torjoc Alexandru — Locom. Oradea, Lengheriu Iosif — Locom. Timișoara etc.), fără să țină seama că asemenea măsuri în niciun caz nu pot îndrepta situația. Măsura înlocuirii antrenorilor în plin campionat — împotriva căreia Direcția Fotbal a luat atitudine categorică — aduce în mod logic influențe negative în procesul de instruire al jucătorilor. Aceasta în afara faptului că colectivele contravin flagrant sarcinilor care decurg din Îndrumarul pe anul 1956, conform căruia antrenorilor trebuie să li se asigure timpul necesar unei munci de instruire temeinice.

Colectivele sportive trebuie să înțeleagă odată pentru totdeauna că munca unui antrenor nu poate da roade imediate, că întregul proces de instruire trebuie desfășurat pe termen îndelungat. Numai în acest caz poate fi apreciată just munca unui antrenor.

TABERE DE JUNIORI

Ca de obicei, în vacanța școlară se organizează tabere de juniori. Anul acesta, tabăra organizată de Direcția Fotbal din C.C.F.S./C.M. are loc la Rîmnicul Vilcea. Ea s-a deschis ieri, cu participarea a peste 90 din cei mai buni juniori din țară. În aceeași perioadă (2 iulie — 2 august) la Bușteni are loc și tabăra organizată de Energia Flacăra Ploiești, cu un lot de 40 de juniori.

Concursul republican de călărie de la Ploești prilej de multe constatări îmbucurătoare

Cu „riscul” de a renunța la unele comentarii asupra comportării unora dintre participanții la întrecerile republicane de călărie de la Ploești, ne vom opri mai mult la observații pe marginea celor mai interesante probe ale concursului. Și, credem că nu greșim dacă vom începe cu „ștafeta”, probă care ne-a impresionat nu numai prin spectaculozitatea sa (rareori întâlnită) ci mai ales prin perfectă execuție a „parcursurilor” de către majoritatea participanților. Ne referim în special la echipa Dinamo Ploești, o adevărată specialitate în astfel de probe, care, atât pe „parcursul” de obstacole, cât și pe steeple și plat s-a dovedit excepțional de bine pregătită. Cei trei călăreți dinamoviști: I. Stuparu, I. Iojă și C. Vlad merită toate laudele pentru frumoasa și binemeritata victorie obținută în această probă. Foarte bine pregătiți, cele două echipe ale dinamoviștilor bucureșteni au ocupat locurile imediat următoare. Păștrind ordinea... spectaculozității trebuie să amintim aici și proba de forță în care, nici după cel de al treilea baraj (cu obstacol de 1.80 m.), învingătorul nu era cunoscut. Maestrii sportului Mihai Timu și Gh. Antohi rămăseseră singuri în luptă pentru înfruntare, la egalitate de puncte. Poate, mulți au fost oarecum dezamăgiți că această spectaculoasă întrecere n-a continuat și că cei doi sportivi au preferat să-și împartă primele două locuri. Pentru a evita unele interpretări greșite, subliniem că această hotărâre a fost deplin justificată de faptul că a doua zi (duminică) cailor respectivi erau înșeriți în probe deosebit de dificile. Și, să nu uităm că Mindir și Odobești fac parte din prima categorie de „săritori”. Despre parcursul probei de forță doar câteva considerațiuni: deși în aparență părea destul de ușor, ea a prezentat multe dificultăți prin mărimea obstacolelor așezate pe teren la distanțe variate. Din categoria probelor care au prilejuit numeroase constatări face parte desigur și proba de vinătoare grea. Subliniind și aici „disputa” pentru primul loc dintre M. Timu și Gh. Antohi (terminată cu victoria maestrului sportului M. Timu) nu putem să nu amintim și de comportarea călărețului V. Pinciu (Victoria București) care a început să fie prezent la startul acestor dificile probe de categorie grea și care la Ploești n-a fost decât la un pas de victorie. Firește, nu sînt singurele probe asupra cărora intenționăm să insistăm, dar concursul republican de călărie de la Ploești a prezentat și alte aspecte care nu pot fi neglijate. Astfel, dacă după întrecerile de la Timișoara aprecierile noastre la adresa echipei C.C.A. nu erau chiar atât de laudative, la Ploești s-a putut constata că lucrurile s-au schimbat. Călăreții de la C.C.A. au constituit într-adevăr o echipă, un lot omogen, care, de data aceasta merită cu prisosință calificativul „f. bine”. Dar, discutind despre comportarea generală a echipelor, trebuie să subliniem evidenta revenire de formă a echipei Dinamo-Ploești, cîștigătoarea probelor de „double”-manșa II-a (prin I. Iojă) și „ștafetă”. O frumoasă impresie au lăsat și

dinamoviștii bucureșteni. La loc de frunte trebuie amintită evoluția deosebit de curajoasă a călărețului Ion Adam, cîștigător în proba de durată. După întrecerile de la Ploești el s-a situat printre primii călăreți de la Dinamo Buc. Mult mai bine pregătite s-au prezentat și echipele colectivelor Victoria Călărași, București, Bacău, Orașul Stalin care au prezentat un lot numeros și cai cu un „lucru” avansat. Dintre călăreți, s-a impus în mod deosebit V. Pinciu care de la un concurs la altul se alătură tot mai mult celor mai buni călăreți ai noștri. Am lăsat la urmă asociația Recolta nu pentru că tinerii călăreți ai echipelor din Sibiu, București, Ploești etc. nu ne-au impresionat prin pregătirea lor. Dimpotrivă! Concursul de la Ploești a marcat, după părerea noastră, un evident progres în pregătirea acestor călăreți. Dacă pînă acum călăreții de la Recolta se întreceau numai în probe de juniori, la Ploești ei au făcut primul pas spre locurile frunțate în probe mult mai dificile. Locurile 2 și 3 ocupate de A. Kadar și, respectiv, M. Dorojan, în proba de obstacole categ. I, în care au evoluat peste 90 de participanți cu cai care au o bogată experiență de concurs, sînt exemple destul de grăitoare. Despre echipele prezentate de asociația Recolta ar mai trebui spus că, în general, se resimte la călăreți, dar mai ales la cai, o lipsă generală de pregătire care își găsește explicația în lungile distanțe între concursuri și posibilitățile mai reduse de antrenament.

Cît despre organizarea întrecerilor, ținem să felicităm asociația Recolta pentru străduințele depuse.

D. GIRLEȘTEANU

„Cupa Orașelor” la tir

Competiția de tir prin corespondență „Cupa Orașelor” a angrenat în desfășurarea ei o serie dintre cele mai talentate speranțe ale tirului din țara noastră. Iată rezultatele tehnice: armă sport 3 x 40 focuri poziția culcat: băieți: 1. J. Stavar (O.S.) 361 p., 2. F. Gruia (O.S.) 357 p., 3. M. Marcovici (Buc.) 355 p.; fete: 1. Eug. Oargă (Buc.) 338 p., 2. A. Herendi (Pl.) 337 p., 3. A. Manolescu (Buc.) 337 p.; poziția genunchi, băieți: 1. M. Răzuș (Buc.) 345 p., 2. M. Marcovici (Buc.) 343 p., 3. J. Stavar (O.S.) 342 p.; fete: 1. Eug. Oargă (Buc.) 345 p., 2. A. Manolescu (Buc.) 340 p., 3.

F. Dumitru (Buc.) 318 p.; poziția picioare, băieți: 1. M. Marcovici (Buc.) 325 p., 2. C. Nisanian (Buc.) 325 p., 3. M. Răzuș (Buc.) 320 p.; fete: 1. A. Manolescu (Buc.) 313 p., 2. Eug. Oargă (Buc.) 307 p., 3. F. Dumitru (Buc.) 302 p.; 3 x 40 focuri, băieți: 1. M. Marcovici (Buc.) 1023 p.; fete: 1. Anca Manolescu (Buc.) 990 p.; clasaamentul general pe echipe, băieți: 1. Orașul Stalin (I) 5 p., 2. București 7 p., 3. Ploești 13 p., 4. Cluj 15 p., 5. Orașul Stalin (II) 20 p., 6. Petroșani 24 p.; fete: 1. București 3 p., 2. Petroșani 6 p., 3. Ploești 9 p.

A început finala concursului republican de cvadriatlon

Duminică a început prima ediție a concursului republican de cvadriatlon, competiție asemănătoare, pe patru probe, cu cea de pentatlon modern (față de pentatlon, în cvadriatlon lipsește întrecerea de călărie). La startul concursului s-a prezentat un număr de concurenți inferior așteptărilor și aceasta în special pentru faptul că reprezentanții Regiunii Autonome Maghiare, care aveau condiții de participare și care — de altfel — își anunțaseră prezența, nu au venit.

Intrecerea de spadă — disputată duminică în sala Floreasca din Capitală — a revenit cunoscutului finar scrimer din Cluj, Nicolae Ghilezan. La egalitate de victorii (17 din 22 posibile) s-a clasat pe locul II Alexandru Stoinescu (București), fiecareia revenindu-le câte 1000 puncte. Au participat 23 de concurenți. Intrecerea finală de cvadriatlon continuă cu proba de pistol vitează la siluete, natație și cros.

ALEGEREA ORGANELOR SPORTIVE CONDUCĂTOARE IN ASOCIAȚIA VOINȚA

Sărbătoare, entuziasm dar și... dezinteres!

transformate în adevărate sărbători, în multe cercuri și colective sportive ale asociației Voința. La „Decorativa” Timișoara, la „Scinteia” Ploești, la „Ilie Pintilie” Iași, „Higiena”-Prestări Servicii, „Progresul Muncii”-Lemn Mobilă din Caplă, ca și în nenumărate alte cooperative meșteșugărești, activiștii sportivi s-au străduit să pregătească temeinic adunările pentru alegeri, să facă din această acțiune un puternic stimul pentru înviorarea întregii activități sportive. Și este de la sine înțeles că în aceste colective adunările pentru alegeri s-au desfășurat în cele mai bune condiții.

Dar, acțiunea alegerilor este încă privită în unele cercuri sportive din cadrul colectivelor Voința ca o campanie ruptă de

sarcinile firești ale colectivului respectiv și uneori chiar ca o sarcină secundară. Cum altfel s-ar putea explica nepăsarea unor colective sportive cum sînt cele din Vaslui, Rădăuți, Dorohoi, Deva, Petroșani, unde doar ici-colo, un afiș sau o lozincă pitită undeva amintesc că „La data de... vor avea loc alegerile organelor sportive”? Vor spune poate unii activiști: Cum să facem agitație în jurul acestei acțiuni? E foarte greu să găsim formule corespunzătoare... Dar, colectivele sportive Voința din Arad, Timișoara, Fălticeni, C. Lung-Moldoveneș, Huși, Birlad, sau Ploești cum au reușit să destăsoare o vie activitate propagandistică? Tot „secretul” constă în permanenta preocupare pentru pregătirea alegerilor. Și, cam tot astfel stau lucrurile și în ceea

Mai mult sprijin sportului cu haltere!

Scriam recent că în cadrul conferinței Comisiei Centrale de haltere s-au discutat o serie de aspecte ale sportului cu haltere din țara noastră. Firește, o bună parte din discuții au scos în evidență progresul acestui sport, performanțele bune pe care le-au obținut unii dintre halterofili noștri cît și mărirea numărului de halterofili legitimați. Totuși, baza discuțiilor au constituit-o lipsurile care mai frînează încă dezvoltarea acestei discipline sportive în centrele mari muncitorești și, în special, la sate. S-a scos în evidență faptul că organele superioare care coordonează și conduc mișcarea de cultură fizică și sport din țara noastră — respectiv CCFS, Secția cultură fizică și sport a CCS, asociațiile de cultură fizică și sport, și în special colectivele sportive nu sprijină cu suficientă hotărâre dezvoltarea acestei discipline. Lipsa de preocupare a organelor mai sus citate se manifestă prin numărul mic de haltere care se fabrică la noi în țară (materialele fiind și de proastă calitate), iar numeroase secții nu au antrenori calificați. O condamnabilă lipsă se observă din partea unor asociații sportive care nu se interesează de secțiile lor de haltere. Cum este oare posibil ca la Petroșani, Lupeni, Craiova sau la București, asociațiile Energia și Flamura roșie să nu găsească o sală potrivită pentru membrii secțiilor respective? Cese poate oare pretinde de la unii concurenți care în cursul unui sezon se antrenează pe unde apucă „la umbra nucului” — cum spunea antrenorul Vasile Becteraș de la Craiova? Firește dacă lucrurile nu se schimbă vom asista și de acum înainte la același aspect cu care ne-am obișnuit de ani de zile: la finalele de campionat vor veni aceiași concurenți nepregătiți, cu aceleași performanțe submediocre. Dar cum putem noi cere de

la tinerii halterofili performanțe bune dacă nu avem suficienți antrenori și, în special, antrenori cu o înaltă calificare care să muncască cu avînt la pregătirea tinerilor cadre? Iată de ce s-a spus la conferință că la noi există în momentul de față un pumn de halterofili frunțași care se antrenează metodic, iar între aceștia și ceilalți, așa numita „masă”, este o adevărată prăpastie. Oare în restul țării nu sînt elemente de valoare? Cu siguranță că da. Ele trebuie însă descoperite și mai apoi bine îndrumate. Exemple sînt suficiente: Lazăr Baroga, Mihai Gusbeth etc. sînt acum în lotul republican. Cu un an înainte ei se aflau în anonim la Craiova și — respectiv — Orașul Stalin. Un exemplu în direcția descoperirii de elemente tinere, talentate și a promovării lor ne oferă țările prietene: Bulgaria, Polonia și R.D.G. unde în urma unei munci intense s-au obținut rezultate excelente. În aceste țări sportul halterelor are o puternică bază materială, iar frunțașii obțin rezultate de valoare internațională. Cum să fie descoperite elemente talentate, dacă la noi lipsește aproape cu desăvîrșire munca de îndrumare și control în țară? Sînt multe centre regionale unde n-au fost nici măcar alcătuite comisii orașenești. Bineînțeles că aici munca este inexistentă. Pe de altă parte, ca-

lendarul intern și internațional este sărac. Foarte bine s-a menționat la conferință, că „tinerii dintr-o secție de haltere se pregătesc cu mai multă virginitate, dacă știe că va participa în mod periodic în concursuri oficiale, în fața publicului, și se va deplasa în alte orașe, etc.

Firește, față de aceste probleme mult discutate și care frămîntă comisia centrală de haltere s-a făcut un proiect de propuneri, care prevede remedierea lipsurilor. Așa de pildă, s-a prevăzut organizarea unor competiții rezervate juniorilor, concursuri prin corespondență, organizarea unor centre de antrenament în țară. „Se va propune CCFS organizarea unei competiții de mase la sate și se va sprijini asociația Recolta pentru organizarea unui număr cît mai mare de secții de haltere la sate” — se spune în planul de măsuri al comisiei centrale. Se vor organiza concursuri de casă pe asociații, pe școli și facultăți, etc.

Pentru dezvoltarea acestei discipline sportive va trebui să se muncească însă serios. Nimic nu se va putea realiza din acest proiect de măsuri, dacă membrii comisiei centrale, în primul rînd, și toate organele competente, nu vor privi cu toată seriozitatea îmbunătățirea activității în domeniul sportului cu haltere.

I. OCHSENFELD

Cercetătorii științifici din Iași au ținut prima sesiune de comunicări

De curînd s-a desfășurat la Iași sesiunea de comunicări științifice a cabinetului metodico-științific de pe lângă Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport din regiunea Iași. În cadrul acestei sesiuni au fost comunicate următoarele lucrări:

„Pedagogia lui Macareno, ajutor preșios în munca antrenorului și profesorului de educație fizică” (lector Dumitru Zugrăvescu), „Considerații clinice și terapeutice asupra unor traumatisme ale jocului de fotbal” (de dr. D. Constantinescu, dr. Tiberiu Vlad și dr. Didi Eisenfeld), „Lección de educație fizică în învățămîntul superior” (lector Constantin Ioaniteșcu), „Fiziologia și terapia actuală a surmenajului” (dr. Dorinel Mihail), „Contribuții la studiul mării densității lecției de educație fizică prin elementul joc (partea I-a)” (asistent Mircea Avram), „Considerații asupra valorii indicelui de rezistență a cordului al lui Ruffier la sportivi” (dr. Didi Eisenfeld, dr. Tiberiu Vlad și dr. D. Constantinescu); „Contribuția educației fizice la mărirea producției și a productivității muncii” (asistent Gh. Băizat).

Referatele au fost urmate de întrebări și discuții.

Întrebările și discuțiile purtate pe marginea acestor lucrări au ridicat o serie de probleme care au lămurit în mare măsură numeroase aspecte mai puțin înțelese. Uneori însă, s-a vădit o oarecare slăbiciune în prezentarea referatelor, lucru explicabil deoarece majoritatea cercetătorilor sînt abia la începutul acestei activități.

ce privește organizarea de competiții închinată alegerilor organelor sportive, mobilizarea tineretului la întrecerile Spartachia, de creșterea numărului de membri de colectiv, activizarea cercurilor și secțiilor pe ramură de sport etc.

Primele adunări pentru alegeri au însemnat, în cele mai multe locuri, o frumoasă sărbătoare a sportivilor cooperatori. N-au lipsit însă nici cercurile în care, în locul entuziasmului te întimpla dezinteresul și lipsa unei depline înțelegeri a importanței acestei acțiuni. În asemenea locuri, adunările pentru alegeri n-au putut să constituie un eveniment deosebit în viața colectivului și aceasta tocmai pentru că oamenii nu cunoșteau aproape nimic despre alegeri, nu fuseseră angrenați în pregătirea adunărilor, în felurile acțiunii ce trebuiau organizate în întimplarea alegerilor.

Dar, nu exemplul acestor cercuri sportive sau colective trebuie urmat!

Lucrările prezentate la sesiunea de comunicări științifice a cabinetului metodico-științific din Iași au cuprins pe de o parte subiecte care vin să îmbunătățească conținutul lecției de educație fizică din învățămîntul superior, iar pe de altă parte subiecte cu caracter medical, axate pe tratamente în scopul însănătoșirii sportivilor bolnavi sau accidentați. Făcînd abstracție de o serie întreagă de „goluri”, lucrările au fost apreciate datorită faptului că au adus soluții practice în rezolvarea diferitelor probleme. Trebuie subliniat de asemenea că o parte din referenții care au prezentat lucrări apreciate, au și alte preocupări deosebit de interesante. Astfel, asist. Mircea Avram, pe lângă rezultatele urmărite în lu-crarea prezentată va colabora în viitor cu medicii, pentru a cerceta și modificările fiziologice determinate de introducerea elementelor de joc în lecția de educație fizică. De asemenea, lectorul D. Zugrăvescu lucrează împreună cu asistentul Voicu la alcătuirea unui dicționar cu termeni sportivi.

Desigur că nu se pot spune prea multe lucruri despre munca cercetătorilor din Iași, deoarece sînt abia la „startul” activității lor. Dar acest început este promițător. Pentru ea lucrurile să meargă însă bine de aici înainte, cercetătorii din Iași ar trebui sprijiniți mult mai serios. Referitor la acest lucru, trebuie să menționăm că la Iași se lucrează cu cele mai simple mijloace de cercetare, că nu există un material documentar suficient etc.

De asemenea schimburi de experiență și cunoștințe cu celelalte cabinete din țară este foarte slab. De exemplu, la Iași pentru tratamentul entorselor se folosește procedeul infiltrației cu novocaină, în timp ce la Timișoara acest tratament se face în condiții mult mai bune și mai eficiente cu Röntgen-terapie. Acest lucru se datorează faptului că jesiunii nu cunosc realizările — în acest domeniu — ale cabinetului metodico-științific din Timișoara.

În încheiere, trebuie să subliniem că sesiunea cabinetului metodico-științific din Iași nu s-a bucurat de o participare numeroasă, mai ales din partea antrenorilor și a profesorilor de educație fizică din școlile medii. Ar fi de dorit ca pe viitor și această categorie de activiști sportivi să ia parte în număr cît mai mare la laborioasa muncă de îmbunătățire continuă a calității mișcărilor noastre de cultură fizică și sport.

Un cit de scurt popas în mijlocul sportivilor din colectivul Voința Brăila ar prilejiu oricărui... oaspete constatări din cele mai plăcute. Dacă niciodată secțiile n-au „mers” așa de bine ca acum; activitatea cercurilor sportive pulsează din plin iar gazetele de perete, fotomontajele, felurile grafice și panouri își vorbesc, de asemenea, despre o serioasă cotitură în munca de propagandă și agitație. Explicația? Sportivii din cooperativele brăilene întîmpină cu tot mai multe realizări apropiate alegeri ale organelor sportive. Și, tot în cinstea acestei acțiuni, au organizat ei și gale de box, întreceri de ciclist și gimnastică; cu același prilej colectivul numără acum 120 de membri mai mult etc. Entuziasmul cu care sînt întîmpinate adunările pentru alegeri nu este însă specific colectivului din Brăila. Aceste adunări au fost

O problemă reactualizată?

Unele meciuri internaționale din ultima vreme, ca și campionatul european feminin de baschet, de la Praga, au readus în discuție o problemă — mult comentată cu câțiva ani în urmă — aceea a sistemelor de apărare, al avantajelor și inconvenientelor prezentate de sistemul „om la om” sau de cel „în zonă”. Se știe că echipele noastre sînt obligate — printr-o hotărîre a comisiei centrale — să întrebunțeze numai apărarea „om la om”. Nu se poate trece peste folosul efectiv al acestei măsuri. Ea a dus la îmbunătățirea considerabilă a pregătirii tehnice și tactice individuale a jucătorilor și jucătoarelor noastre. Obligați să răspundă direct de acțiunile unuia dintre adversari, baschetbaliștii noștri au fost obligați să și corecteze deficiențele din pregătire care se remarcă imediat într-un asemenea sistem.

Ceea ce a dus la reactualizarea problemei a fost dificultatea înfrîmînată de echipele noastre în meciurile internaționale, atunci cînd au avut de-a face cu un adversar care aplica „zona”. Neobișnuite să mai ațace un asemenea sistem defensiv, formațiile noastre au avut de suportat un handicap. Este argumentul care pledează în favoarea rediscuției hotărîrii actualmente în vigoare.

Colegiul central al antrenorilor a și început analiza acestor probleme. Ziarul nostru — în scopul unei documentări cît mai complete asupra problemei și pentru a ajuta efectiv la găsirea celei mai juste soluții — va publica, la rîndul său, părerile succinte ale antrenorilor noștri. Fiindcă, o măsură pripită ar putea strica tot ceea ce s-a făcut pînă acum.

De ce sînt cerute intreruperile de joc în volei

Nenumărați sînt spectatorii care, asistînd la meciurile de volei, încurajează o echipă sau alta, trăiesc fazele împreună cu jucătorii, se bucură sau suferă odată cu aceștia. În momentele dificile ale echipei favorite, ei anticipă intreruperile de joc, talmaturile sau schimbările de jucători. Uitînd de calitatea lor, spectatorii „cer” cu insistență minutul de întrerupere pentru echipa pe care o încurajează. Uneori, această dorință le este satisfăcută: antrenorul cere talmatură; alteleori însă, antrenorul continuă să urmărească fazele fără să intervină în joc, cu toată nervozitatea spectatorilor. Probabil că foarte puțini își pun întrebarea: cine are dreptate în acest caz, dacă e absolut necesară intreruperile de joc, dacă, într-adevăr, cerind intreruperile, antrenorul ar putea ajuta echipa.

Intreruperile de joc din volei prezintă aspecte diferite și foarte interesante.

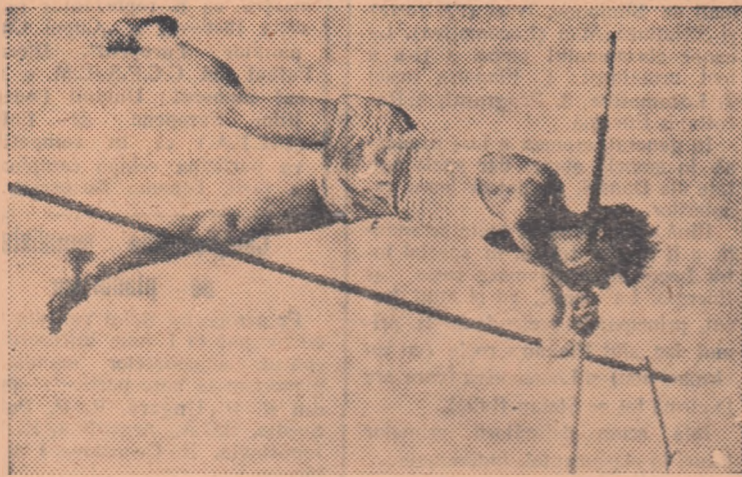
Participarea la joc necesită o pregătire tehnică și tactică specială. Se știe că jucătorii de volei trebuie să și însușească un număr mare de deprinderi motrice pe care apoi să le folosească în situațiile de joc. Deprinderile motrice ale jucătorilor de volei sînt foarte complexe și variate. Ele necesită o capacitate de coordonare bine dezvoltată, deoarece sînt legate de lupta continuă pentru minge și de condițiile deplasării rapide a acesteia. Influențele mediului exterior, influențele materiale, arbitrii, oficialii și în special, spectatorii, pot schimba dispoziția sportivului și odată cu aceasta și comportarea lui pe teren. Realitatea se reflectă nemijlocit în conștiința jucătorului, influența factorilor morali și de voință, determinînd comportarea ulterioară a acestuia. Astfel, la un moment dat, cu toate că jucătorii stăpînesc tehnica, ei nu mai pot face față condițiilor de joc și e necesar ca antrenorul să intervină cu intreruperile de joc. Antrenorul ar arătat că folosește această intreruperi de joc pentru odihna jucătorilor, cînd aceștia nu mai corespund și nu se acomodează situației curente. Se ajunge astfel ca într-un meci de volei să se ceară foarte multe intreruperi de joc, care de fapt nu sînt folosite dect în mică măsură pentru odihna jucătorilor. Dacă am studia jucătorii în timpul intreruperilor am fi uimiți de varietatea manifestărilor lor. Ei pot fi deznădăjduiți, palizi privind în gol, nervoși sau calmi, nestăpîniți sau liniștiți, vorbind și gesticulînd, plimbîndu-se pe teren, ascultînd sau nedînd atenție indi-

Campionatele republicane școlare de atletism au dreptul la un succes mai mare

Sînt competiții sportive care au caracteristicile lor și la care mergi pregătit să vezi anumite lucruri, să trăiești anumite momente. Și în ceea ce privește campionatele școlare de atletism ne obișnuim ca din primele clipe să fim și noi cuprinși de atmosfera de entuziasm și voieșie, caracteristice tinereții concurenților și spectatorilor, formați în marea lor majoritate din colegii celor care își disputau înfrîntarea pe pistă.

Eram obișnuți, de asemenea, să vedem evoluind în concurs cel puțin cîteva „mlădițe” ce se anunțau viitoare cadre de bază ale atletismului nostru și eram, în sfîrșit, obișnuți să zărim antrenorii sînd grupuri-grupuri și comentînd șansele pe care le au în viitor cei care îi impresionaseră. Sîmbătă după-amiază și duminică dimineață pe stadionul Republicii a dormit o atmosferă specifică unui concurs oarecare, în care un mînunchi de atleți și atlete se întreceau fiindcă se calificaseră în finale și trebuiau să o facă. Mai mult, aveam impresia că toată lumea se grăbea să încheie și această ultimă formalitate, finala campionatelor republicane școlare de atletism.

Nu este cazul să mai insistăm aici asupra importanței pe care

Unul dintre principalii protagoniști ai finalelor campionatelor republicane școlare de atletism a fost și elevul Simion Biaga din Timișoara, pe care îl puteți vedea în fotografie sîrînd 3.70 m. cu prăjina.

(Foto: GH. EPURAN)

o are o asemenea întrecere pentru mișcarea sportivă din țara noastră. Sînem însă datorii să aducem în discuție cîteva probleme, care ni se par esențiale pentru viitoarea activitate sportivă a elevilor.

În primul rînd, vom semnala faptul că data de disputare a finalei campionatelor republicane școlare de atletism a fost în mod nefericit aleasă. După părerea noastră și a multor specialiști cu care am discutat, cel mai bine ar fi ca finala unei asemenea competiții sportive să se dispute între 25 și 30 mai, adică în perioada dintre sfîrșitul anului școlar și examene. Atunci întrecerea ar avea într-adevăr un caracter strict școlar, elevii și elevele nefiînd plecați în vacanță. În plus, întreaga acțiune ar putea fi integrată în ansamblul serbărilor de sfîrșit de an, ceea ce ar aduce un spor de interes pentru concursuri.

Cît privește lipsa acută de elemente talentate principalele cauze sînt următoarele: a) primele faze ale competiției, fazele de mase, nu au fost organizate în cele mai bune condițiuni, în așa fel încît

ele să asigure descoperirea de noi elemente; b) lipsa totală a bazelor sportive specifice (terenuri cu pistă de atletism și amplasamente pentru sărituri și aruncări); c) lipsa de pregătire și interes manifestată la unele cadre didactice față de atletism; d) lipsa unei strînse colaborări între comitetele C.F.S., colectivele sportive și școlile de toate gradele și alte multe cauze care toate au determinat ca anul acesta campionatele republicane școlare de atletism să se desfășoare la un nivel inferior. Aceasta, precizăm, cu toate că în etapa finală au fost realizate cîteva performanțe bune, dintre care multe au constituit noi recorduri școlare.

Desigur că, toate cele arătate mai sus merită să fie discutate mai pe larg. Noi ne mulțumim să le semnalăm doar, pentru ca forurile respective să poată lua din timp măsuri, în așa fel, încît viitoarea ediție a campionatelor republicane școlare de atletism să constituie un succes din toate punctele de vedere. Ceea ce ar garanta — fără îndoială — succesele viitoare ale atletismului nostru.

CALIN ANTONESCU

Dincolo de marea Caspică...

...Așhabad, oraș grădină. Astfel este deseori supranumită capitala Turkmeniei sovietice. Și pe drept cuvînt, căci orice vizitator al marii localități de dincolo de Caspică va fi impresionat de verdețea care înveacă străzile largi, bulevardele asfaltate, clădirile moderne.

Nespus de frumos este Așhabadul în zilele primăverii, cînd soarele fierbinte din sud n-a ajuns încă să răspîndească dogoarea tropicală a verii. Infloresc migdali, cașii, merii, răspîndind un miros îmbietor.

Pentru tineretul turkmen zilele de primăvară au coincis cu o mare sărbătoare: deschiderea celei de a doua Spartachiade republicane, cea mai importantă competiție premergătoare a Spartachiadei Popoarelor din U.R.S.S.

Sportivii turkmeni au avut cîstea să fie primii care au susținut importantul examen al măiestriei. Ei au arătat prin fapte rezultatele muncii depuse în cadrul pregătirilor pentru Spartachiadă.

Programul vast al întrecerilor a cuprins aproape toate disciplinele incluse în cadrul Spartachiadei Popoarelor din U.R.S.S. Cu acest prilej a fost stabilită echipa care, în iulie, pe marele stadion Lujniki din Moscova va apăra culorile sportive ale Turkmeniei în cadrul Spartachiadei Popoarelor. După cum se știe, fiecare republică unională va alinia la Moscova o echipă de aproximativ 500 de oameni, fiecare sportiv avînd însă cel puțin categoria I-a de clasificare unională. Aceste cerințe deosebit de înalte pretind o pregătire minuțioasă, un antrenament îndelungat.

Cea de a doua Spartachiadă de vară a constituit pentru tineretul turkmen cea mai mare competiție de masă. La ea au luat parte toți sportivii republicii, întrecîndu-se în fazele premergătoare pe colective, orașe, raioane și regiuni. Statisticile au numărat aproape 100.000 de participanți, cifră extrem de ridicată dacă ținem seama că în 1954 numărul record de participanți înregistrat la o competiție de masă nu a întrecut 40.000.

Cei mai buni dintre ei s-au adunat în capitala republicii pentru a desemna învingătorii.

Gîndul ne zboară cu ani în urmă. Cîte schimbări fundamentale nu s-au petrecut în viața poporului turkmen în anii puterii sovietice! Înainte, sportul era un fenomen cu totul necunoscut pe aceste meleaguri, iar acum în săli și pe stadioane se întrec zeci și zeci de mii de tineri și tinere. Dar nu numai fotbalul sau atletismul, sporturi care au îmbrăcat un pronunțat caracter de masă, sînt populare în Turkmenia. Tineretul turkmen practică cu ace-

Joi, pe stadionul Republicii Reprezentativele de baschet ale R. P. Romine întîlnesc selecționatele R. P. Chineze

Joi seara, terenul de baschet din incinta stadionului Republicii va găzdui două importante întîlniri internaționale inter-representative. Selecționatele Republicii Populare Chineze — care au revenit în Capitală după turneul efectuat în țară — vor întîlni selecționatele Republicii Populare Romine.

Amîndouă meciurile se anunță deosebit de interesante. Așa cum s-au prezentat, mai ales în partidele susținute la Tg. Mureș, Cluj și Oradea, jucătorii și jucătoarele chineze au arătat o serioasă revenire în formă. Ambele echipe s-au acomodat cu condițiile de joc și funcționează acum la valoarea lor maximă. Iată pentru ce sarcina reprezentativelor noastre este destul de dificilă. Ele întîlnesc formații care — după părerea noastră — pot fi comparate cu cele mai puternice reprezentative din Europa.

În legătură cu meciurile de joi, Florin Cucoș, unul dintre tinerii noștri jucători care s-a afirmat în ultimele întreceri internaționale, ne-a spus:

„Mă aștept la două partide foarte echilibrate. În afară de faptul că jucătorii și jucătoarele din R. P. Chineze au dovedit temeinice cunoștințe tehnice și tactice ei s-au arătat și admirabili luptători. Să nu uităm că, echipa masculină a fost condusă de C.C.A. cu 28-14 și totuși a reușit să egaleze și să ia conducerea. Iată pentru ce cred că trebuie să privim meciurile de joi cu toată atenția. Este nevoie să confirmăm comportarea noastră din ultimele jocuri internaționale.”

Loturile echipelor R.P.R. sînt următoarele: FEMININ: Eva Ferencz, Lili Tomescu, Nuța Tintorescu, Duda Simionescu, Violeta Zăvădescu, Zamfirita Belu, Viorica Antonescu, Mady Eckerth, Hilde Eordogh, Xenia Nistor, Elsa Sebestyen, Ana Firimide. MASCULIN: Folbert, Fodor, Eordogh, Nedef, Emil Niculescu, Costescu, Nagy, Dan Niculescu, Kari, Mihai Răducanu, Spiridon Marian, Cucoș, Novacek, I. Dinescu. Meciurile vor începe la ora 19.30 (întîlnirea feminină) și 21 (întîlnirea masculină).

lași succes tenisul, scrima, călăria, pentatlonul modern etc.

Primele rezultate ale Spartachiadei vorbesc despre creșterea nivelului sportiv în Turkmenia. Dacă de pildă, anul trecut, la aruncarea ciocanului, victoria a fost obținută cu un rezultat de 34 m., acum performanța primului clasat întrece 50 m. La săritura cu prăjina stacheta a urcat de la 3,25 m., aproape de 4 m. Secunde prețioase au fost cîștigate în probele de alergări, la națaje, etc. A crescut măiestria sportivilor turkmeni și în alte discipline cum ar fi luptele, tenisul, ciclismul, scrima. La gimnastică întrecerile Spartachiadei s-au desfășurat pentru prima dată după programul măestrilor și tinerii gimnaști au știut să facă față cu succes exercițiilor, primînd calificative înalte.

Timpe de cinci zile, pe marele stadion republican din Așhabad a fluturat steagul întrecerilor, vestind că tineretul turkmen demonstrează în cadrul Spartachiadei forța și măiestria sa.

În Polonia a fost construit un alt stadion cu o capacitate de 100.000 locuri

STALINOGROD — În localitate, au fost terminate de curînd lucrările de construcție ale noului stadion cu o capacitate de 100.000 locuri. Noua bază sportivă va fi inaugurată la 22 iulie. În legătură cu aceasta, ziarul de specialitate „Sport” a instituit un concurs

pentru găsirea celui mai potrivit nume noului stadion.

Cu această nouă construcție sportivă Republica Populară Polonă are un al doilea stadion cu o capacitate atît de mare.

Primele etape din campionatul republican de mare fond pe Dunăre

BECHET 2, (prin telefon de la trimisul nostru). — In aceeași atmosferă de mare entuziasm și interes a început, ca în toți anii, ediția 1956 a popularei competiții de mare fond nautic „Cursa Dunării”, competiție care contează drept campionat republican de mare fond la caiac și canoe.

Plecarea în prima etapă (Calafat-Rastu, 53 km.) s-a dat duminică în prezența unui mare număr de spectatori, care au venit să le ureze succes canotorilor în lungul lor drum — de aproape trei săptămâni — pînă la mare.

În prima etapă a întrecerii caiaștilor, campionii de anul trecut Petrescu și Barbu, de la Locomotiva, s-au clasat pe primul loc. Tot fero-viarul au fost învingători și la canoe.

Cea de a doua etapă desfășurată între Rastu și Bechet pe 63 km. s-a caracterizat printr-o luptă strînsă dată în special la caiac. După o evadare a unui pluton de trei caiace și după o încercare de evadare a lui Petrescu și Barbu (încercare nereușită), două caiace de la Energia (Holca, Gomoescu și Tomiuc, Scarlat) au făcut o „moriscă” incununată de succes, ceea ce le-a permis lui Holca și Gomoescu să treacă

primii linia de sosire. Ei au fost urmați de Simionov, Ivsei (Fl. roșie) și Strimbură, Man (Locomotiva). La canoe clasamentul etapei a II-a a fost următorul: 1. Flamura roșie; 2. Locomotiva; 3. Progresul; 4. Revoita; b. Energia.

În general, vremea a fost frumoasă în ambele etape, dar apele agitate ale Dunării au dat de lucru canotorilor.

Pînă acum, la caiac lupta se anunță a fi foarte strînsă, în special între Locomotiva, Flamura roșie și Energia. La canoe, ca și anul trecut, principalele pretendente la primul loc sînt Flamura roșie (cu un cârmaci nou) și Locomotiva (care are la cârmă tot pe Ștefan Balic).

Iată acum deținătorii primelor locuri în clasamentele individuale:

Caiac individual: 1. Holca + Gomoescu (Energia) 7h 24,33.

Caiac echipe: 1. Flamura roșie 30h 14,24.

Canoe: 1. Flamura roșie 6h 36,36.

Caiac + canoe: 1. Flamura roșie 36h 51,01.

Miine (N. R. azi), se dispută etapa a III-a, de la Bechet la Corabia. Miercuri este zi de odihnă, la Corabia.

V. ARNAUTU

Dinamo București în „Cupa Campionilor Europeni”, la fotbal

După cum se știe, fotbalul nostru va fi reprezentat în ediția 1956—57 a „Cupei Campionilor Europeni”. Direcția Fotbal din C.C.F.S./C.M. a făcut cunoscut Uniunii Federațiilor Europene de Fotbal (U.E.F.A.) că în competiție va participa echipa câmpioană a țării, Dinamo București.

Campionatele mondiale de planorism

Pe aeroportul Saint Yan din Paris au început la 1 iulie întrecerile din cadrul campionatelor mondiale de planorism la care participă sportivii din R. P. Ungară, R. P. Polonă, Suedia, S.U.A., Argentina, R. P. F. Iugoslavia, R. Cehoslovacă și alte țări.

În prima zi a campionatelor s-a disputat proba de distanță liberă, victoria revenind pilotului argentinian Quadrado care a parcurs 430 km. Pe locurile următoare s-au clasat Mc. Ready (S.U.A.) — 390 km.; Gorzelak (R. P. Polonă) — 385 km.; Kalmar (R. P. Ungară) și Siesmo (Suedia) — 380 km. fiecare.

Proba de distanță liberă pentru planoare de două locuri a luat sfîrșit cu victoria echipajelor polonez și iugoslav care au parcurs fiecare cîte 365 km.

Întrecerile continuă.

XVI O.L.O.

CONCURSURI PREOLIMPICE DE ATLETISM

LONDRA 2 (prin telefon de la corespondentul nostru). — La sfîrșitul săptămîinii care a trecut, un eveniment important din viața atletică internațională a fost, fără îndoială, concursul de trial pentru Olimpiadă al atleților americani, desfășurat la Los Angeles. S-au înregistrat în aceste concursuri rezultate de valoare, printre care și trei recorduri mondiale.

În afară de recordul lui Dumas la înălțime și cel al lui Glen Davis la 400 m.g., un nou record mondial a fost stabilit de atlețul de culoare Lou Jones pe distanța de 400 m. — 45,2. Această performanță întrece cu două zecimi de secundă vechiul record mondial deținut tot de Jones, de la Jocurile panamericane de la Mexico City, de anul trecut.

Este de remarcant faptul că în alergarea de record a lui Davis pe 400 m.g. și cel de al doilea clasat, Eddie Southern, a parcurs distanța sub vechiul record, înregistrînd 49,7. Cel de al treilea clasat, Culbreath, a egalat vechiul record al lui Lituev — 50,4.

Cel trei calificăți pentru Olimpiadă la proba de 100 m. sînt Baker, Morrow și Murchinson. Ultimul este un atlet de culoare, foarte scund (1,54 m.), care a fost îndrumat de Jesse Owens în probele de sprint. De notat că toți cei trei sprinteri calificați pentru Melbourne au egalat în aceste concursuri recordul mondial pe 100 m. — 10,2.

Dave Sime care, după cum se amănase anterior, suferea de o întindere de mușchi, a făcut o încercare desperată de a se califica pentru J. O., luînd startul accidentat. Dar el a trebuit să rămînă în starting-blocuri din cauza durerii insuportabile. Este acum cert că Sime nu va lua parte la Olimpiadă. Pe marginea acestui caz sînt de amintit încă odată „curiozitățile” metodei americane de selecționare a echipei pentru Olimpiadă. Cine nu a intrat în primele trei locuri la acest concurs de trial nu va mai pleca la Melbourne, indiferent

de valoarea sa reală și de performanțele pe care le poate înregistra ulterior...

Încă un rezultat de la Los Angeles merită a fi redat. Tom Coutney a alergat 800 m. în 1:46,4, timp care promite mult pentru Olimpiadă.

În Anglia, atleții cei mai buni au luat parte la un ultim concurs înainte de campionatele britanice de la 13 iulie. Pe pista de la Croydon au fost înregistrate cîteva rezultate de valoare a căror importanță reală nu poate fi însă apreciată exact din cauză că în timpul întrecerilor a suflat un vînt puternic. Doi alergători de garduri — Parker și Kinsella — au alergat 110 m.g. în 14,3. Pe distanța de 1 milă, Derek Johnson, speranța Angliei pentru J. O., a fost învins de Boyd, care a înregistrat 4:06,4. Timpul lui Johnson — 4:07,0. Pe 200 m. Sandstroem a coborît cu două zecimi de secundă sub recordul britanic deținut de Mc Donald Bailey, înregistrînd 20,8. Desigur, recordul nu va putea fi omologat fiind influențat de vîntul puternic care a suflat în timpul cursei.

ȘTIRI OLIMPICE

● Cunoscuta atletă cehoslovacă Olga Modrachova a făcut recent o declarație unui corespondent al agenției de presă CETEKA, cu privire la șansele sportivei participante la Olimpiadă:

„Sportivele sovietice — a spus Modrachova — au cele mai mari șanse la aruncarea discului și la aruncarea greutății. Și la alte probe, ca de pildă la lungime și înălțime sportivele sovietice au șanse. La suliță — a spus Modrachova — Zatopkova va face tot posibilul să-și apere titlul cucerit la Helsinki”.

Modrachova a declarat că ea va participa la înălțime, lungime și pentathlon.

● Lotul sportivilor francezi care se va deplasa la Melbourne cuprinde 140 de persoane (129 bărbați și 11 femei). Franța va fi reprezentată la următoarele discipline sportive: atletism, canotaj, baschet, box, canoe, yole, inot, lupte, gimnastică, haltere, ciclism și scrimă.

PE PISTELE DE ATLETISM ALE LUMII

● La Leningrad se desfășoară în prezent Spartachiada orașului, în cadrul căreia va fi selecționată echipa care se va deplasa la Moscova cu prilejul finalei Spartachiadelor Populare din URSS. Probele de atletism desfășurate pe excelenta pistă a stadionului Kirov au prilejuit întreceri aprig disputate care s-au soldat cu numeroase rezultate de valoare. O desfășurare deosebit de interesantă au avut-o cursele de 100 m. În întrecerea feminină Galina Vinogradova-Popova, recordmana lumii la săritura

în lungime, a fugit de două ori în 11,6 sec. (semifinală și finală), performanță care egalează recordul mondial al Irinei Turuva. A doua clasată, G. Kobranova a realizat 11,7 sec. Într-o altă probă a revenit recordmanului Leningradului Babik cu timpul de 10,4 sec. Plaskov, clasat pe locul doi a obținut 10,5 sec. 12 alergători au parcurs distanța sub 11 sec. Cu mult succes a evoluat antrenorul de ciclocan Krasnov. Din prima încercare el a reușit 61,70 m. — nou record al orașului. Tînărul V. Kozidi a realizat 59,88 m. În proba masculină de săritură în lungime rezultatele tuturor finalisților au fost peste 7 m., iar cele ale primilor șase clasăți peste 7,25 m. Victoria a revenit lui Bondarenko cu 7,46 m. urmat de Stepanov 7,43 m. și de recordmanul țării L. Grigoriev 7,38 m. Anatoliu Petrov a câștigat proba de săritură cu prăjină trecînd ștacheta înălțată la 4,30 m.

● Pe stadionul republican din Kiev a avut loc întîlnirea de atletism între echipele orașelor Kiev și Tampere, (Finlanda). Ea a contat ca revanșă a întîlnirii de anul trecut, cînd atleții ucraineni s-au deplasat la Tampere. Iată cîteva rezultate: 100 m. femei V. Kreplina 11,8; 100 m. bărbați — L. Barkiniev 10,3; suliță bărbați — V. Tbulenko 70,10 m.; înălțime bărbați — Sitkin 2,90 m.; lungime femei — G. Segheni 5,96 m.; prăjină — Denisenko 4,30 m.

● Două noi și valoroase recorduri au fost realizate de atleții finlandezi: K. Rakkamo a sărit 15,79 m. la triplu, iar E. Salminen 2,96 m. în înălțime.

● Spectatorii bucureșteni își amintesc probabil de săritorul în lungime olandez, tînărul Henk Wissner care a evoluat în Capitala țării noastre cu prilejul meciului R.P.R. — Olanda. În ultimul timp Wissner și-a îmbunătățit simțitor rezultatele. Luna trecută el a sărit 7,58 m., iar recent la Rotterdam, a obținut 7,76 m., performanță care constituie un nou record al Olandei și cel mai bun rezultat european din actualul sezon. Sînt de luat în considerație și alte rezultate ale atleților olandezi: sprinterul T. Aret — 21,2 sec. pe 200 m., atleta Van Brouwer 12,0 sec. pe 100 m. și 25,6 sec. pe 200 m.

● Într-un concurs desfășurat la Milano, atletele italiene au stabilit noi recorduri ale țării. Paternoster a aruncat discul la 47 m. (cu 81 cm. peste recordul stabilit în 1950 de Cordiale); Leone a alergat 100 m. în 11 sec. 7 (cu o zecime de secundă mai bun ca vechiul record) iar ștacheta 4x100 m. a stabilit cu 46 sec. 2 un nou record (vechiul record 46.6). În același concurs Consolini a aruncat discul la 55 m. 67. Lombardi a străbătut 200 m. în 21 sec. 4. Chiesa a sărit 4 m. 20 la prăjină, iar cehoslovaca Modrachova a obținut primul loc la înălțime cu 1 m. 63.

Fotbalul PESTE HOTARE

● În America de Sud se desfășoară în prezent „Cupa Atlanticului”. În cursul săptămîinii trecute s-a desfășurat la Rio de Janeiro întîlnirea dintre Brazilia și Uruguay — campioana Americii de Sud. După un meci interesant, victoria a revenit brazilienilor cu scorul de 2-0 (1-0). Campionii Americii de Sud au desfășurat un joc prea „tare” și arbitrul meciului a fost nevoit să elimine de pe teren patru jucători din reprezentativă Uruguayului.

● Într-un meci de fotbal continuă pentru „Cupa Atlanticului” echipa reprezentativă a Argentinei a învins echipa Uruguayului cu scorul de 2-1 (0-0).

● Sîmbătă și duminică s-au desfășurat trei meciuri din cadrul campionatului maghiar de fotbal. O puternică revenire de formă a manifestat echipa câmpioană Honved, care a învins cu 7-1 pe Csepel Vasas. Cel mai bun jucător de pe teren a fost Czibor, care a marcat 5 goluri. Kínizsi a întrecut Peci Dozza cu 1-0, iar Szombathely Törekvés și Szegedi Haladás au terminat la egalitate: 1-1.

● Iată cîteva rezultate ale meciurilor internaționale interculturale: Mór Jena — Spartak Stalin (Bulgaria) 2-1. Turbine Erfurt — Malmö 1-1. Wismuth Gera — Eskilstuna 4-1. Dinamo Praga — Portugueza 1-1. Wolenszen Copenhaga — Gwardia Szczecin 4-2.

● În cadrul „Cupei Latine” F. C. Milan a întrecut sîmbătă la Milano echipa portugheză Benfica cu 4-2 (2-0).

● În ultima etapă a campionatului din Israel, în meci decisiv s-au întîlnit cele mai bune formații: Macabi Tel-Aviv cu Hapoel Tel-Aviv. Înaintea acestui joc în clasament conducea Macabi cu un punct față de Hapoel. În această partidă așteptată cu un deosebit interes, jucătorii de la Macabi au obținut o frumoasă victorie cu 3-0, cîștigînd campionatul. Clasamentul final: Macabi Tel-Aviv 22 p., 2. Hapoel Petah-Tikva 29 p., 3. Hapoel Tel Aviv 29 p. În prima divizie au participat 12 echipe, dar în anul care urmează numărul echipelor din campionat va fi redus la 10.

● Fotbaliștii din Israel se pregătesc cu intensitate în vederea întîlnirii

PE SCURT

● Într-un meci desfășurat la sfîrșitul săptămîinii trecute la Roma, boxerul italian Mario D'Agata a întîlnit pe Robert Cohen pentru titlul mondial la categoria cocoș, titlu deținut de pugilistul francez. D'Agata a cîștigat prin abandonul lui Cohen înaintea celei de a 7-a reprize. În repriza doua D'Agata l-a deschis arca lui Cohen, iar în cea de a șasea repriză francezul a fost numărat. De remarcat că este prima oară după 20 ani cînd un boxer italian cucerește un titlu mondial.

● SOFIA 2 (prin telefon). — Miercuri începe în capitala Bulgariei un turneu internațional de baschet masculin la care participă următoarele echipe: Progresul București, Partizan Belgrad și echipele Cervenozname, Udarnik, Akademik și Dinamo din Sofia.

● Pe Sena s-a desfășurat duminică cea de a treia ediție a maratonului nautic dotat cu „Marele premiu internațional de mare fond al Parisului”. Proba rezervată bărbaților, care s-a disputat pe un traseu în lungime de 39 km. a luat sfîrșit cu victoria înotătorului egiptean Abu Hefi cu timpul de 6h 37'50". El a fost urmat de Abtu Bakr (Egipt) — 6h. 44'35" și Jensen (Danemarca).

● În competiția feminină, pe primul loc s-a clasat Margaret Sweeney (Noua Zeelandă) care a parcurs 26 km. în 6h 31'10".

pe care reprezentativa țării o va susține la 11 iulie la Moscova în compania selecționatei U.R.S.S., în cadrul preliminariilor turneului olimpic. Naționala Israelului a susținut cîteva partide cu echipa engleză Sunderland și cu echipele braziliene Rampa Juniors și Sao Cristovao. Selecționerul unic al Israelului, generalul Sochar, nemulțumit de pregătirea reprezentativei, și-a înaintat demisia. Zilele trecute la Jaffa, campioana țării Macabi Tel-Aviv a învins cu 2-0 echipa vieneză First Viena.

● În cadrul campionatului bulgar de fotbal s-a desfășurat duminică prima etapă din returul competiției, înregistrîndu-se următoarele rezultate: Spartak Sofia — Torpedo Russe; Spartak Plovdiv — N. Armia Plovdiv 6-1; Spartak Pleven — Locomotiv Sofia 1-1; Minior Dimitrovo — Uzina 12 Sofia 3-1.

● Sîmbătă la Sofia s-a desfășurat derbyul categoriei A între echipele T.D.N.A. și Udarnik. Spre surprinderea generală, echipa Udarnik a învins cu scorul de 3-0.

Iată clasamentul primilor trei clasăți:

T.D.N.A. 11 7 3 1 25:14 17

N. Armia Plovdiv 12 7 2 3 17: 8 18

Udarnik Sofia 11 6 2 3 20:11 14

★

Miercuri se dispută la Sofia meciul internațional de fotbal dintre echipele Lokomotiv Sofia și echipa iugoslavă Hajduk Split.

T. H.

● În orașul Cracovia s-a disputat

duminică întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele Wisla Cracovia și Austria Viena. Fotbaliștii vienezii au obținut victoria cu scorul de 2-1 (1-1), prin punctele înscrise de centrul alocant Malik. Pentru Wisla a marcat Morek.

● ECHIBE ÎN PRIMA LIGA DIN R. P. GERMANIA!

Recent a luat sfîrșit campionatul de fotbal al R. P. Germane: titlul de campion s-a revenit formației Borussia din Dortmund, care a întrecut în finală pe Karlsruhe S. C. Cele două finaliste s-au calificat — pentru a-și disputa titlul — în urma unui campionat lung, foarte oșobitor (Borussia a avut de susținut 36 meciuri) și mai ales puțin obținut ca organizare. Într-adevăr, campionatul vest german nu seamănă cu nici unul din cele organizate în Europa. La competiție participă 76 echipe împărțite în 5 serii (4 de 16 echipe și una de 12 echipe); primele clasate în serie (8 în total) se întîlnesc în turneul final care se desfășoară pe două grupe. În sfîrșit, capii celor două serii se întîlnesc pentru desemnarea echipei câmpioane...

Acest sistem de organizare a campionatului este viu criticat chiar în R.F.G. Astfel, antrenorul federal Herberger și-a arătat nemulțumirea susținînd că: durata competiției este prea lungă (aproape un an), între echipe există o remarcabilă diferență de valoare, selecționarea jucătorilor este foarte dificilă. Acum un amănunt: campioana, Borussia, are un singur jucător în „națională”, pe portarul Herkenrath.

Din poșta internațională

CU S.C. ANDERLECHT ÎN ȚARA SOVIETELOR

Fotbaliștii de la S. C. Anderlecht care în călătoria lor prin Europa au trecut și prin capitala țării noastre, s-au întors acum acasă, în Belgia. Encourajele vizitelor în Europa de răsărit nu s-au slăbit încă. Ziarul belgian „Les Sports” publică o serie de rapoarte semnate de ziaristul Robert Cornelis, care a însoțit echipa în călătorie. Iată cîteva pasaje din articolul descriind șederea la Moscova a campionilor de fotbal ai Belgiei:

„Frumoasa Moscova numără mai mult decît 6 milioane de locuitori... Fotbalul este sportul nr. 1 în Uniunea Sovietică! Poate că nu este necesar să spunem că stadionul Dinamo — cuprinzînd 80.000 locuri pe bănci — este aproape totdeauna arhiplin.

Unii dintre cititorii care au văzut recent un film documentar asupra acestor instalații sportive, au putut admira proporțiile grandioase ale acestui stadion, arhitectura sa spațioasă, anexele cu adevărat remarcabile.

Timp de trei zile, am asistat la meciuri instructive din toate punctele de vedere. Vineri, am urmărit pe campionii Turciei, făcînd față echipierilor lui Dinamo. Aceștia din urmă au obținut victoria cu 3-1... (N.R. În perioada cînd belgienii au

fast la Moscova, capitala sovietică a mai fost vizitată de echipa turcă Fener Bagtche, ca și de alte echipe străine: Wismuth — R. D. Germană, Udarnik — Sofia, Sture — Stockholm și naționala Etiopiei.)

A doua zi am văzut un meci pînă în fața două echipe frunzose ale campionatului Uniunii Sovietice. Burevestnik — se traduce prin „pasărea care anunță furtuna” — a dat o adevărată luptă cu jucătorii de la Spartak... Conducînd cu 2-1 la pauză, Spartak ne-a demonstrat, în a doua repriză, un fotbal de clasă incomparabilă; un adevărat mecanism a intrat în acțiune și a dat un spectacol cu adevărat prodigios. Șapte goluri au fost înscrise în poarta adversarilor în derulă, care luptau însă cu un curaj nemaipomenit pentru a opri asalturile echipei, pe care o consider cea mai bună din lume, în comparație cu suțele de echipe străine pe care le-am avut înaintea ochilor...

Iată cîteva rînduri, în ceea ce privește spectacolul fotbalistic. Să rezumăm, pe de altă parte, impresiile noastre în legătură cu ospitalitatea gazdelor. Ea a fost pur și simplu perfectă. Un delegat al Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport al U.R.S.S. ca și doi interpreți, au stat în permanență la dispoziția noastră pentru a ne ajuta să vizităm capitala sovietică, atât de vie și animată, ca și realizările minunate pe care le-am privit cu

încîntare: Universitatea, Expoziția Agricolă, Metroul, fără a număra marile clădiri cu nenumărate apartamente...

ZATPEK ALEARGA 60 KM. PE ZI!

De curînd, ziarul cehoslovac „Rude Pravo” a publicat un interviu cu cunoscutii sportivi Emil și Dana Zatopkova. În acest articol, cei doi campioni olimpici dau unele amănunte asupra pregătirii lor în vederea viitoarelor Jocuri Olimpice de la Melbourne.

Emil Zatopek a arătat că în timpul recente sale șederi în India, care a durat în total două luni, nici el, nici soția sa nu au avut posibilitatea să se antreneze cu intensitate cerută de programul preolimpic pe care și l-au propus. După întoarcerea în Cehoslovacia, la sosirea timpului călduros, Zatopek și-a început antrenamentul intens care l-a făcut celebru. Într-adevăr, el aleargă acum zilnic 50—60 kilometri.

„Este lucru îndeobște cunoscut, că pe măsură ce atletul devine mai vîrstnic, el trebuie să se antreneze tot mai mult, — a declarat Zatopek. — Și eu nu excepțiez să rămîn în urma celor puternici!”

Aruncătoarea de suliță Dana Zatopkova și-a început și ea antrenamentele intense imediat după întoarcerea din India.